

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

PARTIZÁNEK
KÖNYVTÁRA
1980 JUN 04
XXV. ÉVFOLYAM
5. SZÁM
1980. MÁJUS
ÁRA: 1 FORINT

Igényesebbé vált a tagság

A bizalmiválasztások tapasztalatai

A szakszervezeti választások első és legfontosabb lépéseinek fókuszában állunk, a Szakszervezetek Országos Tanácsának és szakszervezetünk központi vezetőségének határozata alapján az 1980. április 1. és április 25. közötti időszakban lebonyolítottuk a szakszervezeti bizalmiak, bizalmihelyettesek, főbizalmiak és helyetteseik újjáválasztását, illetve választását.

Az előkészítő munka és a bizalmiválasztások lebonyolítása szilárd alapot teremtett a mozgalom erősítéséhez és a szakszervezeti demokrácia érvényesülésének újabb jelentős fejlődését eredményezheti.

Miért kap ilyen nagy hangsúlyt a bizalmiválasztás?

Az elmúlt évek során a figyelem középpontjába került a bizalmiak helye, szerepe a szakszervezeti munka egészében. A bizalmiak jogai és kötelességei egyaránt növekedtek a szakszervezet egész tevékenységében, mindenképp a nevelőmunkában, a dolgozók érdekeinek védelmében és jogainak képviseletében. Ezért a választások előkészítése során fokozottabban és kézzelfoghatóbban vetődött fel az igény, hogy a választások során olyan dolgozók kerüljenek a fontos tisztségekbe, akik érvényesíteni tudják a szakszervezeti tagságtól kapott megbízatásokat, képesek a megnövekedett feladatok ellátására.

Alkalmassak-e a fenti feladatok ellátására a most megválasztott bizalmiak, főbizalmiak? Bízunk benne, hogy igen. Ezt igazolják a választásokról készült jelentések és személyes tapasztalataink is.

A bizalmicsoporthoz tartozó bizalmiak döntő többsége megtartotta a beszámoló a megválasztása óta végzett munkáról. A megtartott beszámolókat tömören és röviden fogalmazva tartalmazzák a végzett munkát. A beszámolók színvonala változó volt. Előfordult, hogy aktív, jól dolgozó bizalmiak nem sikerült teljes képet adnia a végzett munkáról. Ezekben az esetekben a szakszervezeti bizottság vagy az osztálybizottság képviselői egészítették ki a beszámolót. A bizalmiak többsége az eredmények mellett ösztönös és tetelesen felvette a gondokat is. A tapasztalatok szerint egyre több bizalmi érti, hogy milyen jog- és hatáskörrel rendelkezik, s azokat a gyakorlatban is érvényesíteni tudja.

A partner szakvezetőkkel (csoporthoz tartozó, művezető, osztályvezető) a bizalmiaknak általában megfelelő a kapcsolatok. Ugyanakkor ezzel ellenkező tapasztalatokkal is rendelkezünk, s örvendetes, hogy ezt a gondot a bizalmiak fel is vetették csoportjuk előtt — a partner gazdasági vezető jelenlétében — ösztönös, nyíltan, kritikusan. A beszámolók

többsége az első helyen foglalkozott a csoporttagok munkakörülményeinek, szociális-kulturális ellátottságának alakulásával; felvetették a munkát akadályozó szervezési hiányosságokat.

Azt tapasztaltuk, hogy fokozódott a tagság igényessége a bizalmiak partnereinek munkájával szemben is. A bizalmicsoporthoz tartozó bizalmiak a tagság 80–85 százaléka jelent meg, de sok helyen majdnem százszázalékos volt a részvétel. A legtöbb csoport-értekezlet élénk volt, s a hozzászólók nagy többsége ösztönös elmondta véleményét a bizalmi és a felsőbb szervek munkájáról is. Volt azonban olyan csoport-értekezlet is, amelyen egyetlen hozzászólás sem hangzott el, vagy csak a szakvezető szólt fel.

A bizalmiak, bizalmihelyettesek, főbizalmiak választása demokratikusan, a választási szabályoknak megfelelően zajlott le. A csoportok a bizalmi mellé mindenhol helyettes is választottak. A szakszervezeti csoportok kialakításánál az alapszervezetek törekedtek az „egy gazdasági vezető — egy szakszervezeti csoport” elv érvényesítésére, többek között csoportok összevonásával is. Ilyen összevonások esetén a tagság több esetében még az előkészítés időszakában helytelenítette az alapszerv törekvését, és ragaszkodott a régi bizalmicsoporthoz, viszont ál-

talában megértette a szervezési célokat, a bizalmicsoporthoz munkájának feltételeit és lehetőségeit.

A bizalmiak személyére tett javaslatot a dolgozók általában elfogadták. Néhány helyen előfordult, hogy az alapszervezetek javaslata mellett a csoport tagjai is tettek javaslatot a bizalmi személyére. Ilyen helyeken a szavazás eredménye többnyire szoros volt, s esetenként a csoport által javasolt személy kapta a több szavazatot. Az is előfordult, hogy nem megfelelő munkája miatt nem választották újra az eddigi bizalmi.

Összegezve a tapasztalatokat, úgy értékeljük, hogy a bizalmiválasztások mind politikailag, mind tartalmilag elérték céljukat, mert módot és lehetőséget adtak a vélemények kicserélésére, az esetleges feszültségek, gondok feloldására, a szakszervezeti bizalmiak tömegkapcsolatának erősítésére. A tapasztalatok arra is felhívták a figyelmet, hogy tovább kell erősíteni a bizalmiak munkáját, fokozni bevonásukat a központi intézkedések, határozatok kialakításába és a saját munkahe-lyükkel összefüggő kérdések eldöntésébe.

A megválasztott főbizalmiaknak, bizalmiaknak feladataik ellátásához sok sikert kívánunk.

Rabi János

Tanácskozott szakszervezetünk központi vezetősége

A legutóbbi ülés óta váratlanul elhunyt Besenyei Miklós főtitkár emlékére néma felállással eltöltött perc után a Magyar Posta Kollektív Szerződésének 1980. évi módosítására, illetve kiegészítésére előterjesztett javaslatot tárgyalta a központi vezetőség. Az előterjesztéshez Tanos Lászlóné titkár adott szóbeli kiegészítést.

A kollektív szerződés vitája a bizalmicsoporthoz tartozó Dezső miniszterhelyettes fel-

vezető testületéig demokratikusan lezajlott. Alapvető változtatásra javaslat nem hangzott el, így a szakszervezet és a posta — egy korábbi állásfoglalás alapján — az idén csak a jogszabályokban előírt módosítások keresztül-vezetésére törekedett. Az időközben felvetődő javaslatokat a következő öt esztendőre kötendő kollektív szerződésbe kell beilleszteni. Amint Horn

Dezső miniszterhelyettes fel-vezető testületéig demokratikusan lezajlott. Alapvető változtatásra javaslat nem hangzott el, így a szakszervezet és a posta — egy korábbi állásfoglalás alapján — az idén csak a jogszabályokban előírt módosítások keresztül-vezetésére törekedett. Az időközben felvetődő javaslatokat a következő öt esztendőre kötendő kollektív szerződésbe kell beilleszteni. Amint Horn

A legfőbb vitát az a munkaügyi rendelkezés váltotta ki, amely szerint a kollektív szerződésben kell meghatározni a munkaügyi döntőbíztóságok számát és illetékességi körüket. Igazodva a népgazdaság más ágazataihoz, valamennyi szakszervezeti bizottság mellé döntőbíztóságot is kellene választani, viszont a postai alapszervek gazdasági partnerei nem rendelkeznek valamennyien fejelemmi jogkörrel. A javasolt megoldások szerint megynként kellene egy, esetleg két (forgalmi és műszaki) döntőbíztóságot választani. A központi vezetőség tagjainak többsége igazgatóságokként egy bizottság szervezését tartja célszerűnek. (A kollektív szerződés módosítására, valamint a munkaügyi döntőbíztóságok kérdésére lapunk következő számaiban visszatérünk. Szerk.)

A központi vezetőség elfogadta a Postások Szakszervezetének 1979. évi gazdálkodásáról szóló jelentését.

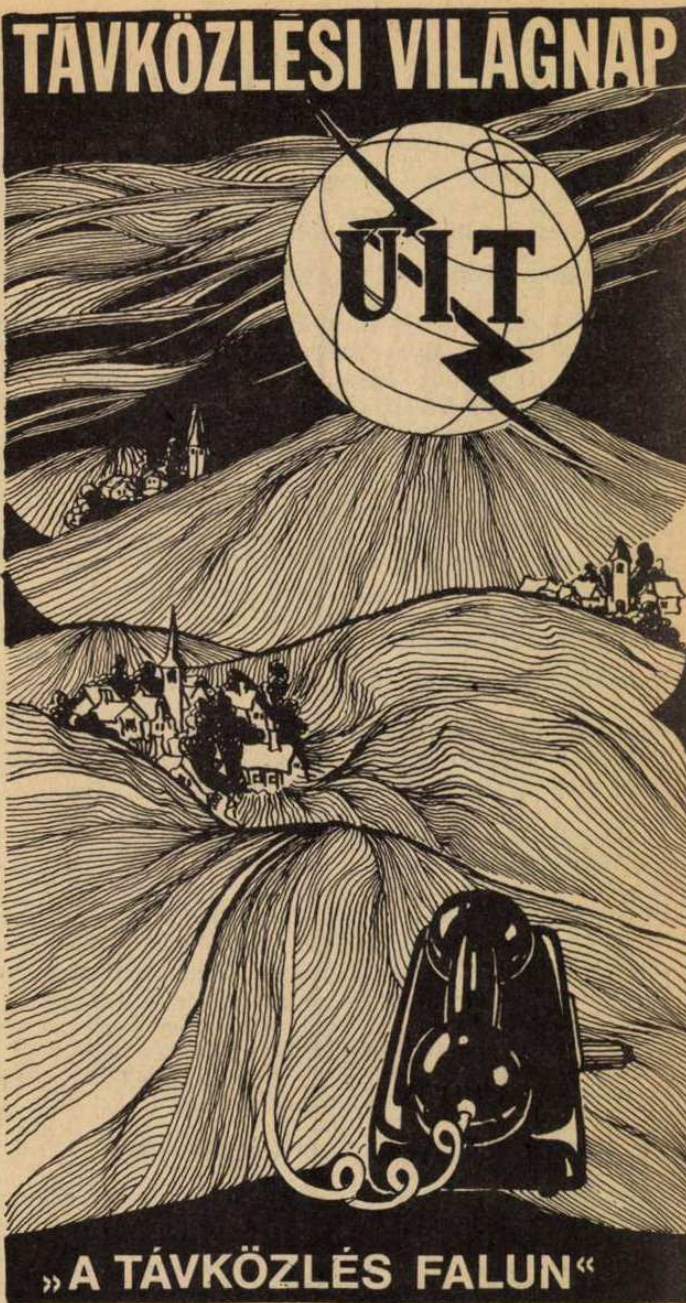
Az ülés végén Solyom Ferenc, a SZOT titkára bejelentette, hogy szakszervezetünk

szervezési titkára, Kiss Ernő, május 1-én áthelyezéssel a Magyar Bélyeggyűjtők Országos Szövetségéhez távozott, ott ugyanis főtitkári tisztségre választották meg. Kérte a központi vezetőséget, hogy Kiss Ernőt — elismerve érdemeit — mentse fel előlétségi és titkári tisztsége alól. A központi vezetőség a felmentést megadta.

Bár nem köszönünk el Kiss elvtársról, hiszen mint központi vezetőségi tag ezután is részese marad a mozgalomnak, kötelességünknek érezzük, hogy szakszervezetünk lapjában köszönetet mondjunk neki tizenhat esztendőn keresztül függetlenített tisztségviselőként kifejtett politikai munkásságáért.

Kiss Ernő tizenhat éves kora óta dolgozik, a postához húszévesen, 1958-ban került. Néhány éven belül a Miskolci Postaigazgatóság előadója lett, majd 1964-ben, mint megyebizottsági titkár, függetlenített szakszervezeti tisztségviselővé vált, és azóta is a mozgalomban dolgozott. 1967-ben a Miskolci területi Bizottság, majd 1975-ben a központi vezetőség titkárává választották. Lelkiismeretes munkásságát a Szakszervezeti Munkáért arany fokozatú kitüntetéssel ismerték el.

További munkasikereket és jó egészséget kívánunk újabb felelősségteljes tisztségéhez.

»A TAVKÖZLÉS FALUN«

A több mint száz esztendeje Nemzetközi Táviró Egyesület néven alakult, jelenleg az ENSZ szakosított intézményeként működő Nemzetközi Távközlési Egyesület (francia nevének rövidítése szerint UIT) létrejöttének évfordulóján, május 17-én rendszeresen megtartja a TAVKÖZLESI VILAGNAPOT. Idei rendezvényeinek hazánkban is időszerű jelmondata: „TAVKÖZLÉS FALUN”.

Tevékenyen vegyünk részt a tanácsi és országgyűlési választásokon

1980-at a választások évének is tekinthetjük. A mandátumok egyazon időszakra, öt évre szólnak. Ez az időtartam azonos egy másik ciklussal, mely mindnyájunk életvitelét, életkörülményeit valamint társadalmi, gazdasági szerveink munkáját meghatározza: a VI. ötéves tervvel. A tervfeladatok végrehajtását jelentősen befolyásolja, hogy a választásoknál mennyire vagyunk aktívak, mennyire figyelünk arra, hogy az egyes tisztségekbe a dolgozók érdekeit a legmegfelelőbben képviselő emberek kerüljenek, azaz, mennyire élünk közéleti, állampolgári, alkotmányos jogainkkal.

Közelebbi tevékenységünket két területen gyakoroljuk: egyrészt munkahelyünkön, a párt- és szakszervezeti választásokkor, másrészt lakóhelyünkön a tanácsok és az országgyűlési képviselők választásakor.

A munkahelyi választásoknál az egyén közéleti érdeklődésére, politikai tevékenységére nagy hatást gyakorol a munkahely közössége, illetve a társadalmi, politikai szervek tisztségviselőinek közvetlen agitációja.

A lakóhely szerint megtartott képviselői, valamint tanácsosok és jelölőgyűlések való részvétel elsősorban az egyén közéleti érdeklődésétől, politikai aktivitásától függ. A tanácsosok és képviselői választások való odaadó és építő szándékú részvétellel érhető el, hogy a munkahelyi és az egyes dolgozó rétegek ne tétlen szemlélői legyenek politikai, társadalmi életünknek, hanem cselekvő részesei, formálói.

A munkahelyi és lakóhelyi választások kiegészítik egymást. A munkahelyen a gazdasági egység eredményeit, feladatait, céljait tárgyalják a Hazafias Népfőrszámoló, és az üzemi demokrácia különböző fórumain. A lakóhelyen egy megye, város, kerület, község fejlődését, az állampolgárok ügyeinek intézését vitatják meg.

A lakóhelyi ismeretek megszerzésére, érdemi észrevételek, javaslatok megtételére csak úgy nyílik lehetőség, ha folyamatosan figyelemmel kísérjük közvetlen környezetünket, ismerjük a Hazafias Népfőrszámoló mint a választások lebonyolításáért felelős szerv — választási programját, azokat, akik éljenek a munkában, érdeklődnek a közügyek iránt, megfelelő közéleti tapasztalat birtokában alkalmasak, vagy alkalmassá tehetők arra, hogy felelősségteljes véleménynyilvánítással képviseljék a társadalmi és választókerületi érdekeket.

Ahhoz, hogy ez megvalósuljon, szükséges a választók és a jelöltek személyes kapcsolata. Ennek kezdeti, de egyben az egész elkövetkező időszak munkáját meghatározó lépése a lakóhely jelölőgyűlésén a közéleti jogok gyakorlása. Ebben számíthatunk a postás dolgozók tevékeny közreműködésére, a posta érdekeinek képviseletére, a szakszervezeti választásokon szerzett tapasztalataik hasznosítására.

Barabás Györgyi

Benke Géza elnök, Horn Dezső miniszterhelyettes, postavezér-igazgató és Kiss Ernő titkár a kv-ülés elnökségében.

KITÜNTETÉSEK

A nemzetközi munkásmozgalom ünnepének alkalmából a Postások Szakszervezete Elnökségének javaslatára kiemelt szakmai és társadalmi munkájuk elismeréseként a Szakszervezetek Országos Tanácsa a

SAKSZERVEZETI MUNKAÉRT arany fokozattal

tüntette ki **Albert József** szb-titkárt (Veszprém megyei Távközlési Üzem), **Csés Ferenc** jszb-titkárt (Bagod postahivatal), **Egyházi Lajos** újítási bizottsági vezetőt (József Távközlési Üzem), **Györfi Imre** szb-titkárt (Debrecen, nyugdíjas-szb), **Hornák Sándorné** iszt-tagot (Helyközi Távközlési Igazgatóság), **Kuhn Béla** kv-tagot (Pécsi Vezeték nélküli Távközlési Üzem), **Nagy József** kv-tagot (Budapest 100 postahivatal), **Sasvári József** szb-titkárt (Miskolci Postaigazgatóság), **Tóth Miklós** munkavédelmi bizottsági vezetőt (Nagybányai 1 postahivatal), **Varga Imréné** jszb-titkárt (Budapest vidéki Postaigazgatóság), **Zsuzsa György** szb-titkárt (Békés megyei Távközlési Üzem); a

SAKSZERVEZETI MUNKAÉRT ezüst fokozatot

adományozta **Ádám Antal** jszb-elnöknek (Jánoshalma postahivatal), **Bihari Andorné** szb-elnöknek (Posta Szociális Hivatal), **Blahuta Sándor** szb-elnöknek (Posta Központi Hírlap Iroda), **Garami János** iszt-tagnak (Pécsi Postaigazgatóság), **Kacsarcsik Mihályné** szb-titkárnak (Csepel 1 postahivatal), **Nyaka Lajos** kulturális, agitációs és propagandabizottsági vezetőnek (Pécsi Postaigazgatóság Szakszervezeti Tanácsa), **Paczolay Gáborné** szb-titkárnak (Kiskunhalas postahivatal), **Petrovics László** szb-titkárnak (Budapesti Postaigazgatóság Fenntartási Üzeme), **Raub Bálintné** jszb-titkárnak (Pécsvárad postahivatal), **Sófalvi Dénes** sportfelelősnek (Posta Központi Kábelüzem), **Strausz Istvánné** szb-titkárnak (Kispest 2 postahivatal), **Szopory Jolán** szb-titkárnak (Várpalota 1 postahivatal); a

SAKSZERVEZETI MUNKAÉRT oklevelet

adományozta **Babják Gézné** bizalminak (Pásztói postahivatal), **Bakos Sándor** közigazgatási felelősnek (Kisvárdai postahivatal), **Bartha Károly** jszb-tagnak (Debreceni Postaigazgatóság), **Bartha Lászlóné** bizalminak (Teréz Távközlési Üzem), **Benedek Katalin** gazdasági felelősnek (Posta Központi Anyaghivatal), **Berekméri Ferencné** bizalminak (Lipót Távközlési Üzem), **Berhi-dai Ernőné** főbizalminak (Pécsi Jszb nyugdíjas csoport), **Csendes Antalné** bizalminak (Zala megyei Távközlési Üzem), **Csiha Lászlóné** bizalminak (Kispest 1 postahivatal), **ifj. Csoma Sándor** sportfelelősnek (Erzsébet Távközlési Üzem), **Csollák András** bizalminak (Szeke-szárd postahivatal), **Czinege Imre** szb-titkárnak (Zavarvizsgáló Üzem, Debrecen), **Deczki Jenő** szb-elnöknek (Debreceni Postaigazgatóság), **Erdélyi József** jszb-titkárnak (Tura postahivatal), **Falcsik Lajosné** nőfelelősnek (Budapesti Távközlési Igazgatóság), **Fehér Imréné** főbizalminak (Budapest 114 postahivatal), **Fodor József** tt-felelősnek (Újpest 1 postahivatal), **Forrás Ervin** szb-titkárnak (Győr 2 postahivatal), **Garán János** propagandistának (Battonya postahivatal), **Gál Károlyné** bizalminak (Budapesti Postaigazgatóság), **Gergács Lajos** szb-titkárnak (Soproni Postaigazgatóság Szállítási Üzeme), **Guti Józsefné** bizalminak (HTI Debreceni Gócuze-m), **Győri Jánosné** szb-titkárnak (Órosháza 1 postahivatal), **Hajdú Istvánné** szb-titkárnak (Csongrád postahivatal), **Halász Józsefné** szb-elnöknek (Tiszafüred postahivatal), **Hegyi István** szb-titkárnak (Komárom megyei Távközlési Üzem), **Huszár Jenőné** szb-titkárnak (Dél-Pest megyei Távközlési Üzem), **Jenei Péter** termelési felelősnek (Posta Központi Táviró Hivatal), **Kádár Kálmánné** szb-titkárnak (Leninváros 1 postahivatal), **Kacsányi Pál** kultúrfelelősnek (Cegléd 1 postahivatal), **Kálmánné Varga Mária** bizalminak (Soproni Postaigazgatóság Szakszervezeti Tanácsa), **Kelemen János** szb-titkárnak (Miskolci Postaigazgatóság Szállítási Üzeme), **Kemény László** jszb-elnöknek (Tolcsa postahivatal), **Kiss József** iszt-tagnak (Etyek postahivatal), **Kmetty Pálné** jszb-titkárnak (Vásárosnamény postahivatal), **Köves Timót** bérfelelősnek (Posta Központi Jár-mútelep), **Kulcsár Lajosné** propagandistának (Bélváros Távközlési Üzem), **Ladics Lajosné** szb-titkárnak (Sá-toraljaújhely postahivatal), **Lenkai Zoltán** termelési felelősnek (Posta Központi Javító Üzem), **Lőrincz Júlia** tt-felelősnek (Sopron 1 postahivatal), **Maros József** jszb-elnöknek (Mázaszászvár postahivatal), **Mészáros Attiláné** szb-titkárnak (Pestlőrinc 1 postahivatal), **Mol-nár György** szb-tagnak (Postai Tervező Intézet), **Nagy Jánosné** szb-titkárnak (Budapest 70 postahivatal), **Nagy Mária** nőfelelősnek (Posta Csekkelszámoló Hivatal), **Nagyvári Péter** iszt-tagnak (Heves megyei Távközlési Üzem), **Németh Imréné** gazdasági felelősnek (Győr 1 postahivatal), **Olajos Imréné** kultúrfelelősnek (Csongrád megyei Távközlési Üzem), **Oraveczné Kiss Magdolna** üdülési felelősnek (Szolnok 1 postahivatal), **dr. Pazar Ferenc** elnöknek (Pécsi Postás Sport Egyesület), **dr. Papp Imre** mdv-elnöknek (Budapest 62 postahivatal), **Pápai Antalné** bizalminak (Posta Központi Magasépítési Üzem), **Pápay Jenő** jszb-elnöknek (Pécs), **Sáfr István** szb-elnöknek (Budapest 112 postahivatal), **Sólti Dezső** ob-elnöknek (Posta Központi Jár-mútelep), **Szabó Károlyné** szb-titkárnak (Mór 1 postahivatal), **Szabó Lajosné** jszb-elnöknek (Rimóc postahivatal), **Szakál Sándor** főbizalminak (Balatonszentgyörgy postahivatal), **Számely Béla** szb-titkárnak (Helyközi Távközlési Igaz-gatóság), **Sziszák József** munkavédelmi felügyelőnek (Rákospalota 1 postahivatal), **Szöllősi Sándor** jszb-titkárnak (Kisújszállás postahivatal), **Szónyi László** iszt-tagnak (Posta Rádió- és Televízióműszaki igazgatóság), **Takács Balázs** sportfelelősnek (Bács-Kiskun megyei Távközlési Üzem), **Takács Imréné** szb-elnöknek (HTI Kiskunfélegyházi Gócuze-m), **Ternyilla Lajos** sportfelelősnek (Posta Kísérleti Intézet), **Tóth Istvánné** gazdasági felelősnek (Budapest 70 postahivatal), **Tóth János** szb-elnöknek (Szegedi Postaigazgatóság Szállítási Üze-m), **Tóth József** információfelelősnek (Hódmezővásárhely 1 postahivatal), **Tóth Józsefné** nőfelelősnek (Miskolc 1 postahivatal), **Tulipán József** iszt-tagnak (Záhony postahivatal), **Varga Lajos** jszb-titkárnak (Kalo-csa postahivatal), **Varga László** iszt-tagnak (Salköves-kút postahivatal), **Vigh Antal** iszt-tagnak (Komárom 1 postahivatal), **Wolf Ferenc** jszb-elnöknek (Lánycsók postahivatal), **Zsedényi Pálné** ob-titkárnak (Posta Szá-mítástechnikai és Szervezési Intézet).

Fejlődő kapcsolatok a csehszlovák postások szakszervezetével

tőség van ezután egy 2 éves kiegészítő tanfolyam elvégzése is, amely a mozgalmában felsőfokú képzést ad.

A tanfolyamokat, szemináriumokat 3 napos, 1 hetes időtartamra tervezik.

A szocialista munka iskolája 2 éves kurzus. Ezt valamennyi alapszervnél, minden szakszervezeti tag részére megszervezik, de elsősorban a szocialista brigádok tagjait oktatják.

A csehszlovák szakszervezetek országos tanácsa ezekre a tanfolyamokra — elsősorban politikai kérdésekről — általános témákat jelöl ki. Ugyanakkor a postás szakszervezet szakmai témákat ír elő, s ezeket az oktatási központ tanárai feldolgozzák és brosúrákban kiadják. Elmondták, hogy 1979-ben 12 témát dolgoztak fel, és az ezekről szóló brosúrákat mintegy 8 ezer példányban jelentették meg. Ezek értékét, hasznosságát az is bizonyítja, hogy a gazdasági vezetők is felhasználják munkájuk során. Így akaratlanul is figyelembe veszik munkájukban a szakszervezet szerepét, hatáskörét.

Az egész oktatást a szakmai oktatási központ irányítja, ez adja a tanárokat is. 5, illetve 1 éves oktatási tervek készülnek. Ezek valamennyi oktatási formát felölelnek, a szakmai iskoláit is.

Csehszlovákiában a gazdaságirányítás rendszerének felújítása most van folyamatban. A vállalatok gazdálkodásában, tervezési módszereiben lesz változás. Így változik a szakszervezet szerepe is, propa-

gandájában előtérbe kerül a gazdasági munkát segítő tevékenysége; 1980-ban fő céljuk a minőség javítása. Ezért nagy gondot fordítanak a szakszervezeti oktatásra is, valamint a művelődésre. Az oktatáshoz felhasználják a tömegtudósító eszközöket és a szövetség folyóiratát. Ebben részletesen ismertetik a feladatok, és népszerűsítik a dolgozóknak egyénileg és brigádokban elért eredményeit.

Elutazásunk előtt két postai üzemet is meglátogattunk. Megtekintettük a nemzetközi távközlési intézetet, amely az év elején kezdte meg működését. E nagy beruházásról olvasóink lapunk februári számában már tájékoztatást kaptak. Említésre méltó viszont a dolgozók szociális ellátása. Külön bölcsődét és óvodát építettek az itt dolgozó gyermekeinek elhelyezésére. A korszerű munkásszálláson pedig napi egy korona térítés ellenében laknak az intézet vidéki alkalmazottai.

A dolgozókról való gondoskodás egyéb téren is megnyilvánul. A folyó évben 50 vállalati lakást adtak át, s 1985-ig további 200-at terveznek felépíteni. Feltételként azt kötik ki, hogy a dolgozó 10 évi munkaviszonyt vállaljon. Három üdüléssel rendelkeznek, s ezek igénybevevői napi 23 korona térítést fizetnek.

Másik programunkban a levélfeldolgozó berendezést tekintettük meg. Félautomata rendszerű gépük kihasználásának legnagyobb akadálya az,

hogy az irányítószámot nem megfelelően vagy egyáltalán nem tüntetik fel a feladók.

Vendéglátóink megállapították — s ezzel a magunk részéről egyetértettünk —, hogy kapcsolataink nemcsak jók, hanem hasznosak is. Gondoljunk csak a csehszlovák és magyar postás újítók találkozásaira, a rendezvényeiken való kölcsönös részvételre, a tapasztalatcserére. Mindemellett kutatni kell az együttműködés fejlesztésének valamennyi lehetőségét. Ez utóbbi megállapítás a dolgozók csere-üldültetésére is vonatkozik, amelynek kedvező feltételeit mindkét szakszervezet igyekszik megteremteni.

Úgy érezzük, hogy szívélves fogadtatásunk, a megbeszélések baráti légköre, s a rólunk való körültekintő gondoskodás valóban megfelelő reményeket kelthet bennünk kapcsolataink bővítésére és erősítésére. Eredményes útról, emellett szép emlékekkel gazdagodva térünk tehát haza.

Fejes Istvánné

A JAPAN POSTAFORGALMI DOLGOZÓK SZAKSZERVEZETÉNEK 17 tagú küldöttsége május 4. és 6. között a SZOT Szociál-turisztikai Iroda vendégéeként hazánkban tartózkodott.

A vendégek itt-tartózkodásuk során felkeresték szakszervezetünket, hogy időszerű feladatainkról, valamint a postás dolgozók élet- és munkakörülményeinek alakulásáról szerezzenek tájékoztatást. Ezt követően a Távközlési Tudakozó és Névsorszerkesztő Hivatal szakszervezeti munkájával ismerkedtek.

A megújított bizalom

Idejéttmult korteskedés helyett barátságos légkörben, de körültekintő figyelemmel választott magának **Arató Tibor** és **Kenedy Miklós** személyében ismét bizalmiakat Pécsen a Postai Gépjármű Szállítási Üzem 104 gépkocsivezetője.

Tihanyvári István szb-titkár megnyitja és a bizalmiak beszámolóit után a jelenlevők közül néhányan véleményt mondtak a bizalmijelöltek eddigi munkájáról. Mindkét jelölt tanúságot tett már az elmúlt öt év során arról, hogy bizalmiként a választóktól kapott feladattal jól megbírkózott, aminek az eredménye a jelenlegi választáson: az ismételt megújított bizalom.

A bizalmihelyettesek megválasztása már nem volt ilyen egyértelmű. A több név között szóba került **Varga László** jelölésénél az átlagosnál tovább időztek a választók.

Végül is **Varga László** bizalmihelyettesi javaslatát elvetették. Indok: májustól fogva már nem gépkocsivezetőként, hanem mint oktatótiszt fog az üzemnél működni. Ha ismeri is a gépkocsivezetőket gondjait, de a megváltozott munkakörében már nem tudhatja az ő gondjait teljesen a magáénak tenni. **Zority István** társainak véleményét így összegezte: „Egyik javasolt személy sem rossz, lényeg az, hogy jól képviseljük az érdekeinket.” A választók egyöntetű szavazatai alapján a két bizalmihelyettes **Dankó Tibor** és **Kovács Péter** lett.

— Mit jelent az, hogy jól képviseljük az érdekeinket? — ismétlem meg **Zority István** mondatát az egyik mellettem ülő fiatalembernek.

— Ha szükséges — válaszolja ő —, a helyettesek is legalább úgy mondják ki sokunk véleményét, mint ahogy azt **Arató Tibor** és **Kenedy Miklós** bácsi teszi.

— Hogyan, és miként végzik a bizalmiak a munkájukat — erről a két legilletékesebbet kérdezem.

A 29 éves **Arató Tibor** érettségi után került a postához, majd a katonaidő letöltése után egyazon helyen az-

óta is gépkocsivezető. Esténként a munkaidő végeztével két kisgyermek várja haza. Jártas az adminisztratív munkában, ami a bizalmifeladatok ellátásában csak az előnyére szolgál.

Kenedy Miklós 1972 óta postás. A középkorú férfi az „élet egyetemén” szerezte jogi és közigazgatási ismeretét. A gyakorlati életből merített tapasztalataival néha a diplomásokat is zavarba ejti. Az elmúlt öt év során — a bizalmi beszámolójából tudom — az általa kezdeményezett munkaügyi vita nyomán az illetékesek felülvizsgálták a gépkocsivezetőki kiállításának elszámolását, a készenléti díjakat, valamint a pótlékoknak az átlagkeresetbe való beszámítását a szabadság időtartamára.

— S hogyan képzelik tovább munkájukat az újraszabott bizalmiak?

— Ha a tagság alkalmasnak talál minket arra, hogy képviseljük őket, igyekeznünk ennek a jövőben is megfelelni. Vannak a dolgozóknak általunk is jogosnak ítélt kifogásai, észrevételeik, mint például a kicsi öltözőszekerekből, vagy az egyenruha-ellátásból adódó gondok; ezeket majd igyekeznünk orvosolni. Azt is tudjuk viszont, hogy a bizalmiak munkája nem pusztán ebből áll. Rendelkezünk a megnövekedett jog- és hatáskörrel kapcsolatos ismeretekkel, ezeket azonban állandóan fel kívánjuk eleveníteni és bővíteni, hogy adott esetben megfelelően élni is tudjunk velük. Reméljük, hogy ehhez az irányító szakszervezeti szervektől megfelelő támogatást, segítséget kapunk.

Tudjuk, hogy a tisztújítás, amely az előkészítő munkával kezdődött, nem fejeződik be a választásokkal. A folyamat harmadik része a tisztviselőknél a feladatokra való felkészítése. A szükséges ismeretek megszerzése után az arra alkalmasnak ítélt és a tagság bizalmát élvező szakszervezeti aktivisták bizonnyára hasznos szolgálatot tehetnek mozgalmunknak.

Pusztai Mihály

Haraszti Alfréd: KÜTÖDÉS

A POSTA SZÁMÍTÁSTECHNIKAI ÉS SZERVEZESI INTÉZET KISZ-szervezetének számítástechnikai védnökségi bizottsága pályázatot hirdet a számítástechnika postai alkalmazásának 20. és a PSZSZI fennállásának 10. évfordulója alkalmából

Hogyan képelem a postai számítástechnika jövőjét?

címmel. A pályázó legfeljebb 10 gépelt oldal terjedelemben mutassa be, hogy akár saját munkaterületén, akár a Magyar Posta tevékenységi körének bármely ágában hol, miért, hogyan alkalmazná a számítástechnikát. A pályázattal szemben egyetlen kikötés az, hogy a postán jelenleg alkalmazott számítástechnikai eszközöknél és módszereknél újszerűbb, korszerűbb műszaki berendezéseket és megoldásokat javasoljon, amelyek alkalmasak emberi munka pótlására vagy helyettesítésére, és hozzájárulnak a szolgálat mennyiségének növeléséhez, minőségének javításához, gyorsaságának fokozásához.

Díjak: 500, 300 és 200 forint.

Beküldési határidő: 1980. december 1.

Cím: PSZSZI KISZ-szervezete, Budapest 1470.

A pályázat eredményét a Postás Dolgozó előrelátólatól 1981. márciusi számában közli.

MEGVÁLTOZIK A FEGYELMI ELJÁRÁS

A munkajogi jogszabályok korszerűsítése újat hozott a postai fegyelmi eljárás terén is. Évekkel ezelőtt felvetett kérdés oldódott meg, amikor a módosított Munkatörvénykönyv hatályon kívül helyezte azt a rendelkezést, amelyen többek között a postás dolgozók elkülönített fegyelmi rendszere alapult.

Szere mind ez ideig biztosította magának azt a jogot, hogy eltérő szabályok alapján járjon el fegyelmi ügyekben. Ennek kezdetben meg is voltak a társadalmi, gazdasági indokai, azonban az időközben bekövetkezett változások a postai fegyelmi eljárási rendszert is érintették.

Eddig így volt

A fegyelmi szabályzat a munkafegyelem biztosításának egyik eszköze. A megnövekedett követelmények kielégítéséhez szükség van jól képzett és fegyelmezett csapatra, azonban nem bizonyos, hogy ezt csak úgy lehet elérni, hogy a szolgálati felettes "házon belül" jár el a dolgozóval szemben, kizárva minden külső beavatkozást lehetőséget.

Eddig a Postai Fegyelmi Szabályzat alapján a dolgozó az ellene hozott fegyelmi határozatot vagy tudomásul

vette, vagy megfellebbezte. Másodfokon az elsőfokú határozatot hozó jogkör gyakorlóira illetékes közvetlen felettes járt el, vagyis egy lépcsőt még igénybe vehetett a dolgozó, de ügyének elbírálása ismét postán belül maradt. Ezzel le is zárult az eljárás menete.

Tapasztalataink alapján elmondhatjuk, hogy a fegyelmi jogkör gyakorló sokszor elfogultak a posta javára, ugyanígy elsősorban vezetőik, s természetesen, hogy mint ilyenek a szakmai érdekeket helyezik előtérbe. Ez időnként észrevehető a hozott fegyelmi határozatokban.

Nem egy postaszervnél előfordult, hogy az elsőfokú jogkör gyakorló döntésének meghozatala előtt kikérte a szolgálati felettes, mint másodfokú hatóság előzetes véleményét. Talán ennek tulajdonítható a jogorvoslat miatt megváltoztatott fegyelmi határozatok viszonylag kis száma.

Annak ellenére, hogy a régi fegyelmi szabályzat lehetőséget adott a fellebbezési eljárás során a dolgozók meghallgatására, a gyakorlat mégis azt mutatta, hogy az esetek nagy többségében iratok alapján, személytelenül határoztak, azon az alapon, hogy a vizsgálat anyaga elégséges a döntéshez. Ezáltal csorbát szenvedett az az általános jo-

gi alapelve, amely megkívánja a közvetlenséget, a személyes benyomás sokszor befolyásoló hatását.

Vegye tudomásul

A másik ismert, eddig alkalmazott, de szintén hatályát veszített fegyelmezési eszköz a postának a rendbüntetés intézménye. Szükségességét és létjogosultságát azzal indokolták, hogy vannak olyan vezetők, akik fegyelmi büntetést nem szabhatnak ki, viszont fegyelmeznük kell. Hátrányos következményekkel nem járt, az úgynevezett lelki ráhatás eszköze.

Dr. Fejes Ernő és dr. Pfléger Ernő a Posta c. szaklapban megjelent cikkében így ír róla: „Nem több, nem kevesebb, mint bármilyen más munkahelyen naponta előforduló enyhébb vezetői rosszallás kifejezésének maradandó, írásbeli rögzítése.” ezt a postán kívül „írásbéli figyelmeztetés”-nek hívják, és alkalmazták minden olyan esetben, amelyben a dolgozó által elkövetett fegyelemsértés csekély. Azonban van egy különbség: nevezetesen az, hogy amennyiben a dolgozó az elene felhozott érvekkel nem ért egyet, úgy lehetősége van arra, hogy munkaügyi vitát kezdeményezzen. Ezzel szemben a rendbüntető határozattal ellen felszólalni vagy fellebbezni nem lehet, csak tudomásul lehet venni.

Demokratikus jogorvoslat

Mit jelent az új szabály alkalmazása? Változatlanul az elsőfokú jogkör gyakorló hozza a fegyelmi határozatot. Körültekintő, alapos vizsgálat után dönti el, hogy a dolgozót milyen büntetésben részesítse. Ez ellen, amennyiben nem ért egyet vele a felelősségre vont személy, a munkahelyen működő döntőbizottsághoz fordulhat. Mégpedig olyan döntőbizottsághoz, melyet a dolgozók — a szakmák és a szakszervezet által javasolt személyekből — maguk választanak öt évre. Ismerik a munkahelyi környezetet, a dolgozókat, és szabályos tárgyalás formájában hallgatják meg a panaszt vagy képviselőjét, valamint a munkáltató nevében eljáró dolgozót. Természetesen ez nem jelenti azt, hogy az mdb határozatai kivétel nélkül egyeznek a dolgozók elképzeléseivel, azonban megítélésünk szerint mindenképpen ez az a fórum, melytől leginkább elvárható, hogy demokratikus módszerekkel, a jogszabályok megfelelő alkalmazásával, helyesen döntsön.

Még ezzel sem merül ki az igazság keresésének lehetősége. A dolgozó előtt vált vagy valós panaszaának kivizsgálására további jogorvoslati út nyílik a munkaügyi bíróság előtt. Itt már végleg határozhat az ügyben.

Úgy érezzük, nem okoz különösebb nehézséget annak

el döntése, hogy melyik eljárási mód kedvezőbb a dolgozókra nézve. Nagy felelősséget, az eddigieknél jóval magasabb színvonalú feladatot hárít viszont a munkaügyi döntőbizottságokra. Felkészültségüket tovább kell gyarapítaniuk, s ehhez mind a szakmai, mind a társadalmi szervek minden segítséget megfognak adni, hiszen eredményes működésük valamennyiük érdeke.

A megváltozott körülmények között egyre inkább arra kell a figyelmüket összpontosítaniuk, hogy olyan határozatok születessenek, melyekkel a dolgozók többsége egyetért, és az érdekelt belátja magatartásának helytelenségét.

Nélkülözhetetlen a bizalmi véleménye

A jelenlegi fegyelmi eljárás bírálata során szólni kell a szakszervezeti bizalmiaknak e téren kifejtett hasznos munkájáról. Ismereteink szerint segítségüket igénybe veszik. Megnövekedett jog- és hatáskörüknek fogva tájékozottabbak, körültekintőbbek és felelősséggel állnak hozzá az egy-egy dolgozóval kapcsolatban felmerülő kérdések elbírálásához. Szerepük a jövőben még növekszik, hiszen a demokratikusabb eljárás azt igényli, hogy bekapcsolódjanak a cselekmények és okaik feltárásába, a munkafegyelem megszilárdításába.

A Magyar Posta Dolgozóinak Fegyelmi Szabályzata értelmében eddig a hozott fegyelmi büntetésekből az illetékes szakszervezeti bizottságot minden esetben értesíteni kellett a határozat egy példányának megküldésével. Ennek gyakorlati haszna a tájékozódáson és a statisztikai adaton kívül nem sok volt. A jövőben a már meglévő lehetőség gyakorlati megvalósulásáról beszélhetünk, ugyanis a szakszervezet vagy annak megbízása alapján a jogszervizálást a dolgozó helyett és nevében fellelhető az ő érdekében a különböző fórumok előtt munkafegyelmi kérdésekben is.

Reméljük, hogy a munkajogi szabályok e módosítását a dolgozók megleléssel fogadják, és a vezetőik is inkább ezt ítélik jobbnak. A posta ugyanis nem szorul rá, hogy a jövőben a múltból átemelt fegyelmezési eszközöket alkalmazzon. Ma már semmi nem indokolja, hogy a postás dolgozókra megkülönböztetett szabályokat alkalmazzanak.

Az új fegyelmi szabályozás jogi garanciáival — az egyenlőség elvének alapján, valamint a büntetési tételekben bevezetett szigorításokkal — minden bizonnyal hozzájárul a munkafegyelem megszilárdításához, és hozzásegíti a postás dolgozókat a megnövekedett feladatok eredményes elvégzéséhez.

Dr. Mozsolits Beáta

Köszöntjük kitüntetett propagandistáinkat

A propagandisták napján, április 22-én, Lenin születésének 110. évfordulóján propagandistákat tüntettek ki. A SZOT, a szakszervezetek megyei tanácsai, szakszervezetünk elnöksége, az igazgatósági szakszervezeti tanácsok és az alapszervezetek kitüntetések, pénz- és könyvjutalmakat adtak át a szakszervezeti tömegpolitikai oktatásban elismerésre méltóan dolgozó propagandistáknak, valamint az oktatás szervezésével foglalkozó aktívoknak és tisztségviselőknek.

SZAKSZERVEZETI MUNKAÉRT arany fokozattal

tüntették ki Farkas Istvánt (Debrecen 2 postahivatal).

SZAKSZERVEZETI MUNKAÉRT ezüst fokozatot

kapott Székely Ferencné (Veszprém megyei Távközlési Üzem) és Wrana József (Soproni Postaigazgatóság).

SZAKSZERVEZETI MUNKAÉRT oklevélben

részesült: Brunszvik Miklós (Ferenc Távközlési Üzem), Burghardt Eta (Ozd 2 postahivatal), Fider József (Kaposvár 1 postahivatal), Nagy Lajos (Debrecen 1 postahivatal), Zuggó Ferenc (Budapest 78 postahivatal).

Az elnökség központi ünnepségén a következő propagandisták, aktívák és tisztségviselők részesültek jutalomban: Agoston László (Budapest 78 postahivatal), Baksiné Mészáros Agnes (Veszprém megyei Távközlési Üzem), Bálványos Kálmán (Posta Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság), Berde Béláné (Miskolc 13 postahivatal), Boros Pál (Dunaújváros 5 postahivatal), Dércei Barna (Posta Számítástechnikai és Szervezési Intézet), Farkas Jenőné (Posta Elszámoló és Statisztikai Hivatal), Horváth József (Posta Központi Javító Üzem), Király Győző (Helyközi Távközlési Igazgatóság műszaki üze), Kiss György (Földeák postahivatal), Kiss György (Budapesti Távközlési Igazgatóság), Környei György (Posta Központi Kábelüzem), Ladányi Sándor (Budapest vidéki Postaigazgatóság), Meskó László (Pécsvárad postahivatal), Németh Győző (Győr 2 postahivatal), Németh Károlyné (Posta Központi Hírlap Iroda), Skribek István (Posta Központi Táviró Hivatal), Soós László (Budapesti Hírlapterjesztő Üzem), Szeredi Sándor (Heves megyei Távközlési Üzem), Szűcs Ferenc (Kisvárd postahivatal), Takács Irma (Hajdúhadház postahivatal), Zakar Sándorné (Tamási Postahivatal).

Kapcsoljuk az MTA kongresszusi termét

Budapest Rádióközpont

Április 29-én délután 18 órakor a HTI Erősítő üzemében Asztai Pál üzemvezető jelentette Povorai György vezérigazgató-helyettesnek, hogy a Budapesti Rádióközpont elkészült. Majd ünnepélyesen engedélyt kért a hivatalos üzembehelyezésre; Povorai György az engedélyt megadta. Ezt követően Mákonyi Zoltán a Rádiós és Mérőcsoport vezetője az új berendezés vezérlőpultján létrehozott egy kapcsolást, melynek segítségével az MTA kongresszusi terméből érkező X—Y sztereójele — a rádió 3. műsorában 19 óra 40 perckor közvetítendő — Schönbörg—Webern ciklus előadásának két bemerőjele — összekapcsolódott a Bródy Sándor utcai stúdióval. Az új Budapest Rádióközpont hivatalosan is megkezdte működését. Az ünnepélyes átadás, avatás után Mányoki Zoltánnal tudtam meg a Rádióközpont születésének rövid történetét.

Az 1960-as év végétől egyre több rádió- és televízió-közvetítés igénye merült föl külső helyszínekről. A meglévő berendezések ehhez elavultak, alkalmatlanok voltak. A körültekintő piackutatás ered-

ményeként a Siemens cégtől kapott ajánlatot fogadtak el, mert maradéktalanul kielégíti a CCITT és a Magyar Posta követelményeit, normáit. A berendezést 1978. őszén kezdték szerelni a HTI Gyártó- és szerelőüzem és a budapesti erősítőüzem dolgozói. Kiemeltem a Telstar szocialista brigád — tavaly az arany-, idén a bronzkorszori brigád címet nyerték el — odaadó munkáját. A tagok, a napi munkaköri feladatok mellett, a kivitelező munkáktól kezdve minden fázisban erejükön felül vettek részt, egészen az új központ üzembe helyezéséig, 1979. júniusáig. A rádióközpont azóta hibamentesen működik, a hozzá fűzött reményeket bevalította.

A múlt év júniusa és a hivatalos átadás közötti próbaidőszakban zajlott az MSZMP XII. kongresszusa. Hogyan sikerült kiszolgálni a felmerülő igényeket?

Kétségtelen, hogy a rádióközpont első, legfontosabb és legnagyobb teherpróbája, igénybevétele a kongresszus közvetítése volt. A gondos előkészítés is nagy szerepet játszott abban, hogy mind a magyar, mind a külföldi hírközlő szervek igényeit óramű pontossággal és a kívánt minőséggel kielégítették. Ez időszakban egy nap alatt mintegy 60—70 közvetítést bonyolítottunk le körülbelül 150—170 áramkör egyidejű felhasználásával. Emellett jelentős feladat volt még az MTI és a külföldi sajtószervek kénztávíró-közvetítésével való ellátása is.

A következő nagy próba a moszkvai olimpia közvetítése lesz. Erre hogyan készülnek föl?

Az olimpiai játékok közvetítésének előkészítése már megkezdődött. A szovjet és más érdekelt társszervekkel történt tárgyalásokon kijelölték az áramköröket, egyeztetették az adásidőket. Folyamatban van az összeköttetések kiépítése, bemerése. A Magyar Rádió és Televízió, valamint a nyugat-európai országok műsorszóró társaságainak igényeit teljes mértékben ki tudjuk majd elégíteni.

Sok sikeres kapcsolást kívánunk az új Budapest Rádióközpont dolgozóinak.

C. C.

Legfőbb értékmérőjük a jó munka

Teljesítették vállalásaikat

A Zala megyei Távközlési Üzemben a hétszer aranykoszorúval kitüntetett Puskás Tivadar II. szocialista brigád minden egyes tagjával még a legnagyobb jószándék mellett sem tudtam volna találkozni. A szakmában szinte komplexnek számító népes brigád tagjai — húsz fő — közül, ottjártamkor néhányan külszolgálaton voltak, míg mások a város területén az alközponti szerelésekkel foglalatokodtak.

A tizenkét éve alakult brigád fiatal vezetőjével, Papp Miklóssal, az üzemvezetői irodában beszélgettünk. Először Lakatos István volt, ő tízévig vezette a Puskás brigádot.

Vajon az egy éve megválasztott brigádvezetőnek milyen érzés volt egy ilyen nagy múltú, neves közösségnek az élére kerülni?

Amit a kérdésre válaszolhatok, hadd ne legyen közhely! Ezenai brigádtársaim bizalmát felemelő volt, de ugyanakkor erőpróba is. Egyszer brigádvezetői múlttal mögöttem a jövőt illetően most már egy kicsit nyugodtabb vagyok. Tudom, hogy kis közösségünkre bármikor lehet számítani.

Brigádunk patronálójá, Hóbor László, az átviteltechnikai- és központos osztály vezetője, a munka során felvetődő nehézségeink megoldásában sokat segít.

Miközben jegyzetek, egy — a friss tavaszi szélről niro arcú — férfi, Nagy László brigádtak keresi Papp Miklóst. Nagy László, az üzem áramellátó gépésze, délelőtt dolgozott. Hogy a lenyugvónap még a munkahelyén közönlött, annak az az oka, hogy néhányvadmagával a brigádtagok közül társadalmi munkára indul a városba.

Egyébként — kapcsolódik a beszélgetésünkre Laskai Rezső üzemvezető-helyettes — Nagy László az egyik legtevékenyebb dolgozónk. Tizenhét éve munkás, és tizenöt éve — emlékszem rá, hisz vele együtt lettem — párttag.

Mint munkahelyi vezető, meg kell, hogy dicsérjem a Puskás Tivadar II. szocia-

lista brigádot. A rádióban, a tévében, a napi sajtóban megjelenő, a brigáddal kapcsolatos híreket fokozott figyelemmel kísérem. A felajánlásokat, a határidők rövidítését, a minőségi mutatók javítását szinte már megszokta a fülünk és szemünk. A Puskás brigád is mindig mindenben élénjár.

Természetesen, hogy a szakmánk kínálta lehetőségek szerint mi is bekapcsolódunk a munkaverseny-mozgalomba — veszi vissza a szót Papp Miklós. Egyik legnagyobb vállalásunk az IT—3 távhívó bővítése volt. 1500 órában elvégeztük túlmunkaként — a BHG szakemberei helyett — a bővítés szerelési munkáit. Ennek eredményeként tavaly december 15-én, jóval a határidő lejártá előtt átadtuk rendeltetésének az új távhívó központot.

Rengeteg dologról lehetne még hírt adni. Újtársokról, melyek anyagi és üzembiztonsági szempontból is jelentőséket. A már említett 1500 óra túlmunkán kívül ugyancsak 1979-ben 1400 órában állították a számlálóberendezéseket időmérésre. Iskolákat, óvodákat patronálnak. A brigád tagjai rendszeres véradók. A megyei csecsemőotthonnak karácsonykor csaknem 3000 forintot küldtek stb., stb.

Lapozgatom brigádnaplójukat. A toll szántotta fekete sorok — akár egy-egy kábel — dísztelene. Ha a külszint osztályozná: a napló nem díszes, de a sorokat megszépíti az elmúlt évi munkáért megérdemelten kapott nyolcadik aranykoszorú, valamint az ember, aki nemcsak a munkaköri köteletségének akar eleget tenni.

— pusztai —

Budapestben tartotta ülését a KGST Postai és Távközlési Állandó Bizottsága (POTÁB). A tanácskozást Pullai Árpád közlekedés- és postaügyi miniszter nyitotta meg

Fogjál egeret!

Az angol parlament alsóházában halálos komolysággal vitatták meg az egyik képviselő interpellációját a királynő szolgálatában álló macská-állomány siralmas állapotáról. A macskákat Viktória királynő uralkodása idején, 1868-ban vették hivatalosan állományba, s a londoni posta „üzemeltette” őket. Egy érdekes okmány így írja le: „Az egérfogók és a többi eszközök, amelyek segítségével megpróbáltunk harcolni a pimasz ragadozók ellen, nem vezettek kellő eredményre.” Aláírás: a királyi posta tisztviselője. Egy később keletkezett jelentésben ez áll: „Bátorkodóan a palota portáshoz fordulni azzal a kéréssel, hogy szerezzen be három macskát az átkozott rágcsálók kiirtása céljából.” Kilenc hónappal későbbi az a jelentés, amely ezt tartalmazza: „Az új macskákat a legnagyobb hatékonysággal teljesítik kötelességüket.”

Viktória királynő uralkodása idején a rágcsálók annyira elárasztották a Buckingham-palotát, hogy még külön udvari egérfogó tisztséget is kreáltak. Az első udvari egérfogó a Jack Black nevű macska, pompás egyenruhát és széles övet viselt, amelynek csatján — a VR betűk (Victoria Regina) csillogtak és két ólomegér függött. Az igazi fő egérfogó Clarence macska volt, ő Londonhoz közel, tanyán született, majd képességei révén került a londoni főpostára, ahol naponta több száz levelet, papírpénzt rágcsáló egeret fogott, s e nagyszerű teljesítményéért előléptették, ugyanakkor bekerült

szolgálatára a királynő udvarába.

Ami az alsóházi képviselő interpellációját illeti, a miniszterhelyettes az interpelláló képviselőt megnyugtatta, hogy az állami szolgálatban álló macskák egyáltalán nem nyomorogtak. Míg 1868-ban

eltartásuk heti költsége másfél pennynek felelt meg (ma ennyiért egy liter tejet sem lehet kapni), addig ma ötször emelés után 35 pennyt emésztene fel hetenként.

Tovább nem akart vitázni az interpelláló képviselő, csak legyintett, de megjegyezte:

— A kensingtoni postahivatalban dolgozik egy Sam nevű herélt macska, annak adnak 35 penny értékű ételt, nem a királynő környezetében élőknek, igaz, már nem fog egeret, de azt is megmondom, miért nem: mert már mind összefogta.

Dénes Géza

Május 1. Kecskemét 2-ben

Ez igen! Kített magáért a természet. Összeszedte magát. Az év első igazán szép tavaszi napját teremtette meg a munka ünnepe. Szeptember óta folyamatosan fűtöttünk. Mára ragyogó napsugarak melengetik a határt, s verőfény keltette hangulat az ünnepő szíveket. Színes sokaság hömpölyög a kecskeméti vasúti kert felé, hogy meghallgassa a nagyvölés ünnepi szónokának beszédét.

A zászlós transzparenses áradatot dagasztja a postások régen látott sokasága is. Hivatali létszámukat családtagokkal szaporítva különösen nagyok tűnik Kecskemét 2 postahivatal csapata. Nekik valamivel gazdagabb programot kínál a mai ünnep, mint más kecskeméti szaktársaknak. Kitétek ugyanis magukért a pályaudvari postahivatal dolgozói is. Nagy kemény munkája meghozta végre gyümölcsét.

— Korábban „mindig tojt valamit a pók” — mondták. Az elmúlt évben viszont szerencsésen összejöttek a dolgok. A Szegedi Postaigazgatóság területén 47 IV—VI. osztályú és megyei postahivatal volt versenyben a Kiváló Hivatal címért. 2969 dolgozó szorgoskodott ezekben a hivatalokban a legjobbaknak kijáró cím megszerzéséért. A pályaudvariaknak sikerült. Hibapont nélkül megfeleltek a követelményeknek, mint ahogyan rajtuk kívül még három a versenyző hivatalok közül: Kecel, Szentes 1 és Tiszakécske 1.

Az ünnepi beszéd meghallgatását követően a „kettesbeliek” saját hivatali ünnepségükre igyekeztek, hogy dr. Lénárd Lászlótól, az igazgatóság helyettes vezetőjétől átvessék kitüntető oklevelüket és a vele járó egyéb jutalmakat. Dr. Lénárd László megköszönte a hivatal dolgozóinak áldozatos munkáját. Azt, hogy törés, megromlás, elveszés miatt —terhükre felróható — kártérítés nem volt. Munkahelyi italozást nem tapasztaltak. A közismerten balesetveszélyes pályaudvari járási szolgálatukban baleset nem fordult elő. A betegség miatt, vagy más elháríthatatlan okból távol levők munkáját a brigádtagok maradéktalanul ellátták. A váltalt göcérületi vizsgákat mind letették.

Csinger István hivatalvezető a jelenlevők üdvözlőgála közben vette át és köszönte meg a kitüntetést. Elmondta, hogy versenyüket a hivatalban dolgozó hat szocialista brigádra szervezték. Közülük igaz, hogy csak hárman — a Széchenyi, Kodály és Radnóti — teljesítették maradéktalanul vállalásukat, de a többiek jó munkája is segítette a hivatali tervek teljesítését. Ezt mindenkinél egyetemesen megköszönte, majd kiosztotta a legjobbaknak ítélt jutalmakat.

Az ünnepélyt követő baráti beszélgetésben a hivatal legregibb dolgozóját, Markó János szakszervezeti bizalmi kérdeztem, aki nevezetesen Kiváló Dolgozó kitüntetést kapott.

— Ha én lennék a csodatevő tündér, most milyen kívánságokkal állna elő?

— Ahogy elnézem, nem 16 éves tündér, inkább fordítottja. Így tudnia kell, hogy hivatalunkat meg a felszabadulás előtt alakították ki és nyitották meg egy tisztí és egy — ahogy akkor mondták — altisztí. munkakörre a nagyállomás bal szárnyán. Azóta létszámunk 52 főre szaporodott, de a postát szállító 12 gépkocsi vezetőjével 64 ember dolgozik folyamatosan azon a területen, amelyet némileg átalakítottak ugyan, de korábban két fő részére készítettek. Igaz, hogy 1953-ban ideiglenes jelleggel csomagraktár épült mellé. Azzal bővült munkaterületünk, de a pályaudvari hivatalokra háruló — sőt egyre fokozódó — követelményeknek itt nehéz megfelelni. Mondjam azt? Szinte embertelen, mostoha körülmények között dolgozunk hajnalok táján. Csodálatosnak tűnik, hogy teljesíteni tudtuk a Kiváló Hivatal követelményeit. Úgy érzem, ez a jelző már azért is megilleti ezt a kollektívát, hogy ilyen körülmények között kitart és dolgozik.

— Ezért hát a kívánságom: jobb munkakörülmények, a követelmények teljesítésére alkalmas új munkahely. Szeretném megérni az új Kecskemét 2 pályaudvari postahivatal felépülését.

Mit mondhattam erre? Én még túlélni is.

Ambrus László

Új 300 csatornás rendszer

Solgortarján és Losonc között márciusban megkezdődött az új 300 csatornás távbeszélő átviteltechnikai rendszer a BK—300/N próbázása.

A prototípust a Telefongyár fejlesztette ki a csehszlovák és a magyar postagazgatás előírásainak figyelembevételével. Ez a berendezés olcsóbbá tette az összeköttetést, mivel már meglévő, lefektetett kábelt használ alapáramkörként.

A prototípus vizsgálatát és átviteli méréseit Czeiner Antal (HTI, Fejlesztési osztály) vezette, hasznos tanácsaival segítette a Telefongyár fejlesztőit a berendezés kialakításánál.

A mérések jelentős részét a vonalszakaszon téli hidegben, hóesésben, helyenként nagy sárban kellett elvégezni, egyaránt próbára téve az ember és a műszer állóképességét. A vizsgálat három

Czeiner Antal és Ádám Zoltán a közép-erősítő vizsgálata közben

hétig tartott, azonban csak a próbázás végén, három hónap eltelte után derült ki, hogy a berendezés mennyire teljesíti a megbízhatóságra vonatkozó előírásokat.

Nagy Péter

Új köntösben a telexnévsor

Csaknem 8000 előfizető

A magyar telexhálózatnak felszabadulásunk után csak 3 előfizetője volt. 1953-ban, a hálózat automatizálásakor is mindössze 220 vállalat kapcsolódott a központhoz. Az elmúlt tíz év fejlődésének hatására 1979 végére 7692-re növekedett az előfizetők száma. Ezzel a fejlődéssel párhuzamosan a névsor az egyszerű kimutatás helyett mind nagyobb és nagyobb példányszámúvá, egyre tartalmasabbá, az előfizetők nélkülözhetetlen segédeszközévé vált.

A Posta Központi Táviró Hivatal felvette a kapcsolatot a névsor szerkesztésében és a legújabb technika alkalmazásában már sikeres tapasztalatokkal rendelkező Távbeszélő Tudakozó és Névsorszerkesztő Hivatallal. Segítségével a névsor 15 ezer példányban ez év márciusában a XII. pártkongresszus kezdetére megjelent. A jelentős munkát elősegítette a két hivatal brigádjainak szocialista szerződése.

Ungár Jánosné

Az írásnak sokat köszönhet az ember. Általa nemzedékek adják át tapasztalataikat az utókorának. Azt a tapasztalatot, tudást, amely segíti az embert mostani és jövőbeni életének formálásában. Jelentősége fokozódott a nyomtatás feltalálásával, majd a tömegközvetítés első eszközeiként megjelenő híradók, újságok révén. Az időszerű közleményeket tartalmazó lapok módfelett fontos dokumentumaivá váltak művelődéstörténetünknek, amellyel, hogy tájékoztatási szerepük révén ma is nélkülözhetetlen politikai feladatot látnak el.

Az újságoknak mind ezeket a rendeltetéseit jól szemléltetik a Posta Központi Hírlap Iroda által időről időre rendezett sajtótájékoztatók. A május 15. és 22. között Gyöngyösön bemutatott 491 hírlap és szakfolyóirat-kiállítás két nevezetes évfordulóra is felhívja a figyelmet: 30 éve vette át a posta országunkban a hírlapszolgálatot és 200 évvel ezelőtt jelent meg az első magyar nyelvű újság. Mindkét évfordulóról alkalmi levelezőlap kiadásával emlékezett meg a posta.

Mivel az első magyar nyelvű újság kiállításunk egyik érdekessége, tisztelegjünk néhány szóval művelődéstörténetünk e jeles alkotásának és szerkesztőjének emlékére.

Ráth Máttyás, Győr szülötte, külföldi újtárról hazatérve szomorúan látta, hogy hazánkban az újságok idegen nyelv-

ven jelennek meg. Ezért határozta el egy magyar nyelvű újság megteremtését. Amikor ennek lehetőségét Patzkó Ferenc könyvnyomatóval megbeszélte, a nyomdatulajdonos nevében lapkiadási engedélyért Mária Teréziához fordult. Ugyanis Ráth, mielőtt a kérvényt a pozsonyi helytartótanácshoz felterjesztette volna, elküldte Landerer Mihálynak, a Pressburger Zeitung tulajdonosának véleményezés és hozzájárulás végett. Ő volt ugyanis a lapkiadás előjogával rendelkező Landerer nyomdászcsalád akkori feje.

Nagy dicsősége ennek a német eredetű, de magyarrá lett nyomdásznak, hogy nem gördített akadályokat a lapkiadás elé, sőt elismerésre méltó megértéssel és önzetlenséggel úgy nyilatkozott, hogy a kérdés ellen nem vehet fel semmit, s a nemzet érdekében is kívánatos, hogy Ráth, illetőleg

Patzkó magyar nyelven adjon ki újságot.

Igy 200 éve Pozsonyban megjelenthetett a Magyar Hírmondó, de ezzel rengeteg gond szakadt az első magyar újságíró és szerkesztő nyakába. Jóformán elejétől végig maga „írja” a lapot. Még a cenzúrával is sokat kellett hadakoznia. De ennek is megtalálta a módját. Példá rá egy érdekes hír. Az úrbériség bonyodalmait még le sem csillogtatták, mikor Ráth azt a hírt közölte a Hírmondó egyik számában: „Nincs Britanniában jobbagység. A parasztok, akik a nemesek jószágában laknak, mindenképpen szabad emberek, csak bizonyos árendát tartoznak esztendőnkint fizetni.” Ma már nem tudjuk, volt-e valami szándéka azzal, hogy ezt a „hírt” bevezette a magyar közönség tudatába, csak az bizonyos, hogy az ilyen és hasonló ismeretek birtokában az olvasók össze-

hasonlítást tehettek a hazai és külföldi viszonyok között.

A Magyar Hírmondó megindításával nagy ösztönzést adott nyelvünk és irodalmunk kibontakozásához. A nyelvi elmaradottság okát Ráth abban látja, hogy — „az emberek nem tudnak semmivel sem többet, mint amit anyjuktól tanultak. Alapjában véve egy nyelven sem tudunk jól. És mindig ez történik, ha az anyanyelvet elhanyagoljuk.” Ráth halála után Pozsony és Pécs utcát, majd később Győr teret jelölt meg nevével.

A 100 ezer példányban kibocsátott levelezőlap rajzát, amely a Magyar Hírmondó első számának címlapját mutatja, Forgács Miklós grafikusművész készítette. A 30 éves postai hírszolgálatra — földgömbön nyitott újsággal — a levelezőlap bélyegképe emlékeztet.

Ugróczky Mihály

A TÁNCSCICS

legújabb kiadványai

A MI VILÁGUNK

(Sorozat; A/5; 32 oldal; ára 3 Ft)

A Táncsics Szakszervezeti Könyvkiadó folyamatosan jelenteti meg A mi világunk sorozatát. Hasonlóan az előző évekhez, olvasmányos, közérthető módon segít eligazodni a kor természettudományi, technikai, művészeti, társadalomtudományi újdonságaiban. Ezt a célt szolgálja a közelmúltban megjelent néhány füzet is:

Juhász Lajos: LEGYÖZHETŐ ELLENSEGÜNK A RÁK?

A rák szó minden emberből félelmet, rettegést vált ki. E félelmet és rettegést igyekszik meggyőzéssel és nyílt tárgyalással eloszlatni a füzet írója. Felhívja a figyelmet arra, hogy keletkezésében 80—90 százalékban környezeti tényezők játszanak szerepet, továbbá, hogy a betegség korai szakaszában való felismeréssel és kezeléssel gyógyítható.

Juhász Árpád: AZ ÉRCEK NYOMÁBAN

Az ércek keletkezéséről, felhasználásáról, véges készleteiről és jelenleg ismert tartalékainkról szerezhetünk ismereteket a könyvecskekből. Az ércek kutatása napjaink fontos kérdésévé vált. Ezt nemcsak a növekvő szükségletek, hanem az emelkedő nyersanyagárak is indokolják.

Csillag László: A LÉZERSUGÁRRÓL

Az olvasó megismerkedhet a lézerfény tulajdonságaival, felépítésével, működési elvével, bepillantathat a hazai kutatások eredményeibe és gyakorlati alkalmazásukba.

★

A SZAKSZERVEZETI BIZOTTSÁGOK IFJÚSÁGI BIZOTTSÁGAINAK ÉS IFJÚSÁGFELELŐINEK KÉZIKÖNYVE

(A/5; 160 oldal; ára: 18 Ft)

A könyv ismerteti az állami és társadalmi szervek szerepét, feladatait az ifjúság körében végzett munkában. Bemutatja az ifjúsági bizottságok megalakítását, működését, a szakszervezetek ehhez kapcsolódó feladatait, az ifjúság sajátos gondjainak (pályaválasztás, munkahelyi beilleszkedés stb.) megoldásához nyújtandó segítséget. Módszerek közreadásával nagy segítséget nyújt a szakszervezeti bizottságok már működő vagy a jövőben megalakuló ifjúsági bizottságainak. A melléklet tartalmazza az ifjúságot érintő fontosabb határozatok címjegyzékét is.

★

Nagy Lajos: KÖZÉPFOKÚ SZAKMAI KÉPZÉS, SZAKMAI TOVÁBBKÉPZÉS

(Fr/5; 156 oldal; kötet; ára: 8,50)

A kötet a fiatalok szakmunkássá képzése mellett részletesen foglalkozik a felnőtt dolgozók továbbképzésével is. Növeli a kiadvány értékét az is, hogy a benne foglaltakat nemcsak a már munkaviszonyban álló dolgozók hasznosíthatják, hanem a szülők is segítséget kapnak gyermekeik részére a pályaválasztáshoz.

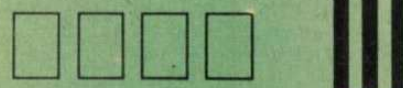
FELADÓ

LEVELEZŐLAP

200 éve jelent meg az első magyar nyelvű újság

ALLAMI NYOMDA

Kedves Postás Dolgozó!

Olvastam a márciusi számban megjelent szokatlan történetet. A riportert lefényképezett egy levélkézbesítőt, szép ruhában, táskával... csakhogy valami hiányzott a postásról: a postás sapka. Mert a postás úgy szép, hogyha tetőtől talpig fel van öltözve; a postás a postát képviseli. Vannak vidéken olyan postások, hogy megijed az ember tőlük, olyan az öltözkük vagy a hajviseletük.

Azt javasolom, ebben te-remtsenek rendet, mert nagyon le van a posta nézve. Olyan postásokat szeretnénk látni, mint mi voltunk: fe-

gyelmeztettek, rendesen öltözöttek. A régi mundérban is büszkén képviseltük a postát.

Szaktársi üdvözléssel
a 81 éves Póra Miklós

★
Köszönjük Póra szaktárs észrevételeit, magunk is szívesebben látnánk rendben tartott, szabályosan viselt egyenruhában feszítő postásokat. A márciusi számunkban megjelent képünk szereplőjét azonban fel szeretnénk menteni, mivel a kérdéses portré nem munka közben, hanem műteremben készült alkalmi felvétellel. (Szerk.)

Családias üdülés Hajdúszoboszlón

A képen látható kis postás csoport igen kellemes két hetet töltött a hajdúszoboszlói postás üdülőben. Lehet, hogy a modernül felszerelt új SZOT-üdülők nagyobb kényelmet biztosítottak volna, mint a régi falusi házból kialakított, 25 főt befogadó postás üdülő, de ilyen családi együttes nem tudott volna ott kialakulni, az bizonyos.

Az öröklék mosolygós gondnoknők, Erzsike megérkezésük után való napon ismertette a házirendet, és ekkor mindenkit mindenkinek beismertetett. Ettől kezdve olyan lett az egész kis csoport, mint egy nagy család. Jó volt a

kezdés és szép volt a befejezés.

Emberközébe kerültek egymással azok is, akik a városi panelházak tizedik emeletén éltek elkülönült világukat.

Milyen érdekes volt, néha még a televízió jó műsora sem érdekelt az embereket, jó volt diskurálni, az ország különböző részeitől hírt hallani. Azok, akik egész éven át elkülönültek, most egyszerre rájöttek, hogy hiányzik valami odahaza, amit itt megtaláltak. Erre is jó volt ez a hét családi együttélés, amelyért az öröklék mosolygós Erzsikének mindnyájunk nevében köszönetet mondok.

Pálffy József

Nem a népszerűség kedvéért...

A debreceni 1-es postán az elmúlt év folyamán sokszor hallottam emlegetni a Hajdú János brigád nevét. Szóba került, amikor a kézbesítők városi díszújrak szízeit kellett átmásolni, amikor a Fűvészkeret utcai általános iskolának több ezer forintot társadalmi munkát kellett szabadszombaton és vasárnap elvégezni. Ott voltak a brigád tagjai a postás óvoda takarításánál, részt vettek a vetélkedőkön (helyezést is érték el), s ők voltak a szervezői a tavalyi Debrecenben megrendezett Hajdú Kupának.

A sok dicsérő szó, amit róluk hallottam, arra késztetett, hogy felkeressem Farkas Istvánt, a 14 tagú brigád vezetőjét, s elbeszélgessek vele népszerűségük titkáról.

— Népszerűek lennének? — kérdez vissza. — Lehet, bár mi nem népszerűsége törek-szünk, amikor ezeket a feladatokat magunkra vállaljuk, hanem az a célunk, hogy segítsük az ügyfélszolgálat minél gyorsabb lebonyolítását. Hasonló segítői akarat vezérel bennünket a többi esetekben is.

— Úgy hallottam, magán-szorgalomból címnyomozással is foglalkoznak.

— Igen. Brigádunk két nőtagja, dr. Laczkó Józsefné, aki már negyven éve dolgozik a postán és Nagy II. Sándorné csinálja. Ha pontatlan vagy hiányos címzésű távirat érkezik hozzájuk, mindent megtesznek, hogy a címzett minél hamarabb megkapja. Nyomozásuk alapjául sok éves szakmai tapasztalatuk, valamint a telefonkönyv, és a fiókberlők névsora szolgál.

A hírlap-előfizetők megtar-

Farkas János

A Közlekedéstudományi Egyesület postai és távközlési tagozatának június havi programja

Június 4. (szerda), 15 óra, VI. Népköztársaság útja 3. Dr. Tarnay Kálmán: A budapesti trónkálózatra tervezett magasabb rendszerű PCM-multiplexerek.

Június 10. (kedd), 15 óra, VI. Népköztársaság útja 3. Feith Tibor: A forgalmi létszám felmérésének kapcsolata a létszám-gazdálkodással.

Június 11. (szerda), 14 óra, VI. Népköztársaság útja 3. A távközlési szakosztály ankétja: Digitális távközlőrendszerek elektromikus és konstrukciós kompatibilitása. Vitavezetők: Bilcsky László és dr. Molnár Pál.

Június 12. (csütörtök), 15 óra, VI. Népköztársaság útja 3. Dr. Auer Richárd: A távközlési épületek tipizálásának nemzetközi tapasztalatai.

Június 18. (szerda), 15 óra, VI. Népköztársaság útja 3. Tetlák Andor: A nemzetközi hírközlés lebonyolításával kapcsolatos devizagazdálkodás rendszere és a Magyar Posta szerepe az ország devizamérlegének alakulásában.

Június 26. (csütörtök), 15 óra, VI. Népköztársaság útja 3. Mohi János-Terner Géza: A székesfehérvári postai góciúzem komplex gépésztése.

Postás szülők, figyelem!

Az óvodai és bölcsődei elhelyezés iránti igények növekedése szükségessé tette a felvételi rend egységesítését. Budapest Főváros Tanácsa a Szakszervezetek Budapesti Tanácsával egyetértésben valamennyi fővárosi óvodára és bölcsődre érvényes hatállyal úgy rendelkezett, hogy a felvételi kérelmeket az e célra rendszeresített úrlapon május 26. és 31. között kell benyújtani. A nyomtatványon azt is fel kell tüntetni, hogy a szülő még melyik tanács vagy üzemi óvodától, bölcsődétől kérte gyermekének felvételét.

Ha az anya gyermekgondozási segélyének lejárta miatt tanév közben szeretné gyermekét elhelyezni, kérelmét akkor is május 26. és 31. között kell beadnia.

A gyermekeknek Budapesti postás óvodában vagy bölcsődében való elhelyezését a Posta Szociális Hivatal, Budapest, Pf. 133., 1502 címre küldött, a fenti feltételeknek megfelelően kitöltött úrlapon kell a postás szülőknek kérniük. A korábban beküldött kérelmeket megismételni nem kell. A gyermekfelvételi kérelem elbírálásához szükséges úrlapokat a postaszerveknél, illetve Szociális Hivatalnál lehet beszerezni.

A felvételi bizottság döntéséről külön-külön írásban értesíti a szülőket.

Az Állami Biztosító ajánlata külföldre utazóknak

Személy- és poggyászbiztosítás

André Kertésznek, a világ-hírú magyar származású fotóművésznek első benyomása a fények városáról Párizsról, nem volt éppen szívdertítő. Az történt ugyanis, hogy érkezése másnapján a Luxemburg-parkban ellopták egyetlen kincsét: a fényképezőgépet. Sajnos, a tapasztalat azt mutatja, hogy a magyar — és más nemzetbeli — turisták ehhez hasonló, vagy még súlyosabb kellemetlenségek napjainkban is érik. Navigare necesse est... Hajózni pedig muszáj... — mondja a latin közmondás. Amíg világ a világ, más tájakra, más népekre kíváncsi, és a megismerés vágyától hajtott „világjáró” ember, turista mindig lesz. Napjainkban a turizmus, állíthatjuk: világmozgalom, egyre nagyobb méreteket ölt.

Az utazás előtti napok telve vannak izgalommal. Százszor és százszor átnézzük a listát: nem maradt-e ki valami? A szappan és fogkefe, a térkép nagyon fontos dolog. De vajon hányan gondolnak arra, mi történik akkor, ha külföldön baleset éri őket, poggyászukat ellopják, elvesztik, vagy egyéb, anyagilag is súlyosan terhelő kellemetlenség történik velük?

Ezekben a kellemetlen helyzetekben vajon milyen szolgáltatásokkal siet segítségünkre az Állami Biztosító?

NAPI 5 FORINTERT — Betegség Biztosítási Igazolványt válthatnak ki a nyugatra utazók. Ehhez tudni kell, hogy az európai tőkés országokkal — néhány kivételtől eltekintve — Magyarországnak nincs kétol-

dalú egészségügyi ellátásra vonatkozó államközi szerződése. Azonban az igazolvány tulajdonosáért kezességet vállal az ÁB akkor, amikor a magyar turista külföldön sürgős orvosi, illetve kórházi, vagy gyógyszerellátásra szorul. Az igazolvány öt nyelven tartalmazza, hogy a felmerülő költségeket az Állami Biztosító az illető ország pénzében téríti meg. A biztosítás kiterjed az együtt utazó gyermekekre is. A betegség-biztosítás mellett a szerződés 100 ezer forint összeghatárig balesetbiztosítást, valamint 12 ezer forint poggyászbiztosítást is nyújt.

NAPI 3 FORINTERT biztosíthatják magukat azok, akik szocialista országba utaznak. A feltételek azonosak — kivéve az ingyenes kórházi és orvosi ellátást, amelyet egyébként államközi szerződések biztosítanak.

Autós turistáknak a cascoról

A határozatlan tartamú casco-biztosítás hatálya kiterjed a szocialista országokra — Jugoszláviára is. Csak akkor kell kiegészítő biztosítást kötni, ha az autós tőkés országba utazik. A kiegészítő biztosítás díja amennyiben hazai casccal rendelkezik: 15 napra 165, 30 napra 330 forint.

Önálló, külföldre szóló casco-biztosítást azok köthetnek, akiknek nincs hazai, határozatlan időtartamú cascójuk. Az önálló, külföldre szóló biztosítás díja 15 napra 330, 30 napra 660 forint. Az önrészesedés egységesen 1000 forint.

— P. K. —

Az egri postaműszaki létesítmény portásai új „munkaruhát”, postás egyenruhát kaptak. A méretre készült uniformis legjobban talán Tóth Sándor bácsin áll. Számára nem ismeretlen ez a viselet, mivel 1926 óta dolgozik a postán. Levélkézbesítő volt, még nyugdíjba vonulása után is aktív postás dolgozó maradt, továbbra is vitte a nehéz kézbesítőtáskát. Majd 1976-ban, amikor a postaműszaki épület elkészült, átkerült ide portási munkakörbe. Azóta itt látja el fáradszóról szóról szolgálatát.

N. P.

KÍGYÓTOJÁS

A műsorpolitika bármilyen átgondolt, néha akaratlan egyezéseket mutat. Van úgy, hogy bemutatnak egy olyan filmet, amelyhez hasonló már játszanak a kismozik. A találkozás természetesen csak nagy vonalakban mutatható ki, hiszen mindegyik alkotó ugyanazt a témát másképpen látja. Nemcsak a szakembernek érdekes ez az összehasonlítás, hanem annak a nézőnek is, aki művészetnek tartja a filmet, szereti, és nem csupán kikapcsolódást keres.

Ilyen alkalom most Ingmar Bergman Kígyótojás című filmjének budapesti bemutatója. A korszak ugyanis, amelyet felidéz, a nagysikerű Kabaréra emlékeztet, az ökölvívó szaknyelv szerint azonban a két mű nincs azonos súlycsoportban. Bob Fosse amerikai filmje — igaz, a maga műfajában kitűnő — természetesen nem az, nem áthat le a jelenségek mélyéig. A zenei és tánclelmek pedig — akárhogyan is nézzük — óhatatlanul arra utalnak, hogy művészeti alkotást látunk, nem valóságot.

A Kígyótojás ellenben (a svéd Ingmar Bergman korábbi) drámai erejű, de a valóságot mindig jelképes formában mutatja, illetve arra utaló műveivel szemben ezúttal szinte a dokumentumfilmekre emlékeztető hűség, valósággal kínosan ható pontossággal idézi a kort: a weimari Németország korát. Azt az időszakot, amely teret engedett a legkülönfélébb törekvéseknek, a tökéletes szabadságot hirdette, és furcsa módon éppen ezzel a vívmányával engedte szabadjára a legkülönfélébb sötét ösztönöket.

Egy nagy művész, egy kivételes képességű filmrendező rangos munkája kerül most a nézők elé: nemcsak művészi élménykeltés okán, hanem egyszersmind figyelmeztetés-ként. Vigyázat! A veszély nem múlt el. A kör lappang. A kígyótojás átlátszó héja

látni engedi a majdan kikelő kígyót...

— Mi ez a kígyó?

— A fasizmus.

Ingmar Bergman mostani témaválasztása arra utal, hogy a művész az általános emberi problémákon felül immár tudatosan elkötelezte magát politikusan valami ellen. Eközben magától értetődően saját korábbi jellegzetes problémái is foglalkoztatják, vagyis: a férfi és a nő viszonya, az emberi kapcsolatok véges volta, a hit meg a tagadás kérdése. Mindezt egy olyan korszak tükrében, amelyben a létbizonytalanság életformává vált, a társadalmi egyenlőtlenségek méginkább kiéleződtek. S bár a forgatókönyv kissé nagyvonalúan bánik az idővel, s magát a rosszt, a veszélyt, a fasizmus kifejlődésének folyamatát korábbra helyezi, ettől a művészi szabadságtól azonban nem változik a Kígyótojás történelmi ténszerűsége, nem válik hiteltelenné maga a mondanivaló, mert pusztán időbeli sűrítéssről van szó.

Két ember: Manuela és Ábel vergődik a körülmények között a szemünk láttára. S az ő szemük láttára válik valósággá dr. Vergerusnak, a hitlerista orvosnak az alakja, aki mindazt személyében, s kísérleteiben testesíti meg, ami utóbb megtörtént, s aminek már nemcsak a film szereplői, hanem mi magunk, Európa lakói is tanúi, szenvedő részesei lettünk.

Nagy erejű, megrendítő film a Kígyótojás. Még akkor is, ha néhol a sokkhatást egyesek számára viszolygató módon éri el, s ábrázolásmódja nemegyszer misztikumba téved. Légré azonban, a korszak plasztikus felidézése élményszámba megy. Ehhez többletként járul a kimagasló színészi játék, különösen David Carradine (Ábel) és az utólréhetetlen tehetségű Liv Ullmann (Manuela) teljesítménye.

Ábel Péter

„A Budapest vidéki Postaigazgatóság a főváros közelében fekvő négy megye postaszolgálatát látja el. Olyan négy megyét, amelyek földrajzi helyzetükkel fogva az ország legerőteljesebben fejlődő területei közé tartoznak, tehát a hírközléssel szemben is ennek megfelelő, csaknem fővárosi szintű igényeket támaszt. Azt is tudjuk, hogy a munkaerőhelyzet általános javulása — éppen Budapest elszívó hatása miatt — itt kevésbé érezhető. Mégis, a legutóbbi öt évben most másodszer nyerte el a Kiváló Igazgatóság címet, a múlt évben pedig a posta-vezérigazgatónak és a Postások Szakszervezete elnökségének dícső oklevelét kapta. A kitüntetés átadó ünnepség után felkerestük Szathmári Géza igazgatót és Katona Istvánt isztitkárt, hogy a szép eredmények alapjául szolgáló munkáról, módszerekről elbeszéljünk.

— Egy egész igazgatóság jó munkáját ünnepeltük — mondja az igazgató —, ezért valamennyi dolgozónak köszönettel tartozunk. Az eredmények azonban nem szoktak maguktól születni, a munkára meggyőzően mozgósítani kell. S ez az, ami — úgy érezzük — jól sikerült. A dolgozók, a brigádok, a hivatalok és üzemek megértették, hogy a vállalkozónál a gazdasági feladatokat kell előtérbe helyezni. Ez azonban nem elég. Meg kellett értenünk azt is, hogy a mi gazdasági feladatunk a szolgáltatások maradéktalan és jó minőségű teljesítése.

— A tervek ismertetésére — veszi át a szót az isztitkárr — az üzemi demokrácia valamennyi fórumát felhasználtuk. Témája volt ez azonban a taggyűlésnek is, sőt még az egyéni beszélgetésekből sem maradt ki. Ebben nagy segítséget nyújtottak a szakszervezet, valamint a

többi tömegszervezet aktivistái. Valamennyi dolgozó lehetőséget kapott arra, hogy feladatairól tudomást szerezzen, s ezt a vállalkozás tartalmán le is lehet mérni. Különösképpen jól kapcsolódtak egymáshoz a nagyberuházásokon, a salgótarjáni és a tatányai központ és hálózat építésén dolgozó brigádok vállaltai. Nyugodtan komplexnek nevezhetjük az érdekelteket üzemek ez irányú egész munkáját.

— Hadd említsem meg — szól közbe Szathmári Géza —, hogy mellettük egészen nagyra becsülöm a kishivatali dolgozók értekezését, az e fórumon tapasztalt lelkes részvételt és érdeklődést. A forgalmi teljesítményekben jelentős részük van a területünkön szép számmal fellelhető kishivataloknak.

— A brigádok, hivatalok, üzemek vállaltai alapozva igazgatósági szintű vállalkozásokat tettek.

● a postával szemben támasztott igényeknek a lehetőségekhez képest maradéktalan kielégítésére,

● a szolgáltatások megfelelő minőségére,

● a tervezett műszaki fejlesztés és beruházások végrehajtására,

● a hatékonyság és a gazdaságosság fokozására,

● a dolgozók élet- és munkakörülményeinek javítására,

● a balesetvédelem erősítésére,

● a kulturált, szocialista postás embertípus kialakítására,

— A munka minőségének javulását nagymértékben segítette a szakképzésszintjének emelkedése. Az igazgatóság területén négy postaforgalmi és egy híradástechnikai szakközépiskola működik, elméletileg — bizonyos

mértékben gyakorlatilag is — képzett utánpótlást nyújtva a postának.

— Meglehetősen nagy minőségjavulás tapasztalható a vezetői munkájában is. Többségük magasabb színvonalon dolgozik, mint korábban, öntevékenyebbek, a munkát jobban megszervezik, mozgósítani tudnak a feladatokra. Ez vonatkozik az igazgatóság törzsszolgálatának működésére is. Példaként legszívesebben a beruházási osztályt említem; határozottan szervezettebbé vált a munkája. Erre utalnak azok a sikeres erőfeszítések, amelyekkel a hírközlés fejlesztésébe a külső erőforrásokat bevonni igyekeznek. Ennek eredménye a tanácsok és a posta közös beruházásában létrejött jó néhány kis postahivatal.

A postát igénybe vevők és a postások érdekeinek összehangolásáról szóló testületi határozatok ismertetésekor említettük, hogy a munkakörülmények elhanyagolása kedvezőtlenül hat a szolgáltatásokra. Ezzel kapcsolatban Katona István a következőkről tájékoztat:

Szathmári Géza igazgató átveszi az oklevelet Horn Dezső miniszterhelyettől, a posta vezérigazgatójától. Közöttük Katona István isztitkárral.

— 1979 nemcsak a gazdasági eredmények szempontjából volt jelentős esztendő a Budapest vidéki Postaigazgatóság számára, sikerült jócskán előrelépni a munkakörülmények javításában is. A legnagyobb eredménynek a szabadság kiadásában bekövetkezett változást tekintjük. Az előző évi 10 ezernél több kiadatlan szabadságnapot egy esztendő alatt 1900-ra sikerült leszorítani. Bár központi intézkedésre történt, de jól sikerült az igazgatóságnál megszervezni a hírlapot is kézbesítő egyesített kézbesítők heti pihenőnapjának kiadását.

— Mivel munkában elért sikereket ünnepeltünk, nem hagyhatjuk elmlítetlenül a felszabadulási és kongresszusi versenyt, a belőle merített erőt, amely hozzá segített minket az utolsó negyedévi jó eredményekhez, s melynek lendülete az idén is lelkes munkára ösztönzi az igazgatóság valamennyi dolgozóját — fejezte be mondanivalóját Katona István isztitkárral.

Benda István

Dr. Buják Konstantin vezérigazgató-helyettes üdvözlő az intézet dolgozóit. Mellette balról Erdős Róbert szb-titkár, jobbról Hargitai Antal igazgató

Utódaink a lexikonban a POTI címszó alatt ilyesmi meghatározást olvashatnak majd: A Postai Tervező Intézetet a KPM Postafőosztálya 1950. július 1-én hatállyal alapította. Az intézet mind a Magyar Posta, mind a népgazdaság más ágazatai részére készít hírközlési terveket. Önálló gazdálkodásra kötelezett középfokú postaszerv, felügyeletét a Postavezérigazgatóság látja el.

1980. május 1-én a Kiváló Vállalat címet nyerte el.

— Mi az elért siker titka? — A kérdésre Hargitai Antal, a POTI igazgatója válaszolt.

— A mi munkánk nem olyan látványos, mint például a szántó-vető, aki az ősszel elvetett magvak nyár végi termését, munkájának eredményét betakaríthatja. A mi munkánkat rejt minden telefonbeszélgetés, az, hogy rádiót hallgatunk, televíziót nézünk... egyáltalán a postai szolgáltatás. Ezt a rejtett, nem túl látványos munkát viszont nagyon becsületesen, évről-évre helytállva végezzük. Nem akarok szerénytelenségnek látszani, de sikerünket, a Kiváló címet ezzel a lankadatlan kitartással megérdemeltük, hiszen minden alkalommal teljesítettük az előírt tervet. 1979-ben pedig még többet tettünk a korábbiaknál, mert nagyobbak voltak a műszaki gondjaink, szervezési feladataink, sok volt a rendkívüli munka. Úgy fogalmaznék: sikerünknek inkább forrása, mint titka van.

— Az elért eredmények forrását mindenekelőtt az intézet dolgozóinak becsületes, áldozatkész munkájában látom, melynek rugója a tervező-alkotó ember, akinek lét-eleme az újat alkotás. A múlt évben a tennivalók jelentősen meghaladták tervezői kapacitásunkat, de a dolgozók az első szóra vállalták — szombat, vasárnap feláldozása árán — a szinte megoldhatatlannak látszó feladatokat. Egy adattal illusztrálnám: a teljesítmény értéke tavaly emelkedett először 50 millió forint fölé, ezen belül 4 millió kétszáz ezer forint a terven felüli többleteljesítmény.

— A siker jelentős forrásának tekintem a középvezetők szervezett, előrelátó, sokoldalú tevékenységét. Az elmúlt esztendő sok munkaszervezési gondot okozott. A menetközben megváltozó programok, célok, határidők, erőforrás-átosztások teljes mértékben igénybe vették a vezetőket okos rugalmasságát, képességét. Mindannyian helytálltak. Ez így is van rendjén, mert a jövő sikerei részint ebben rejlenek.

— Az eredmények harmadik — általam egyik legfontosabbnak tartott, a jövőben is nélkülözhetetlen — eleme, hogy a POTI az elmúlt években egyre jobban beépült a Magyar Posta koncepcionális vezetésébe. 1979-ben már nyilvánvaló volt, hogy a vezérigazgatóság partnere és operatív segítővé lettünk. Ott voltunk a nemzetközi szakmai tárgyalásokon, a fontos műszaki kérdések előkészítésénél, a hosszú távú tervek megfogalmazásánál, jelentős részt vállaltunk a szaksztályok munkájában.

— A szellemi dolgozók brigádmozgalmának van-e létjogosultsága? Mi a célja, tartalma, formája? — Ezt Erdős Róbert szb-titkártól kérdezem.

— Evekkel ezelőtt ez a kérdés bennünket is foglalkoztató volt. Ma már kézzelfogható bizonyíték erre az intézetben működő 23 szocialista brigád, amelyekben kétszáz dolgozónak, a teljes létszám kétharmada. A brigádnaplókat olvasva kiderül, hogy ezek a közösségek egymást becsülik, tisztelik, munkájukat szeretik, alkotó kedvű emberekkel állnak. Az 1979. évi feladatok megoldásában elsőrendű és rangú segítők voltak. A brigádokon belüli élet sem formális, „papírízű”. Nagyon sok jelét látom, tapasztalom annak, hogy az „emberi” szó, mint jelző a legkifejezőbb a brigádokon belül kialakult munkahelyi és a munkahelyen kívüli kapcsolatokra. Rájuk mindig lehet számítani a társadalmi munkákban is. A POTI-nak otthont adó XIV. kerületben bölcsőde, iskola, napközi otthonok, öregek napközi otthona épült föl tervezői munkájuk nyomán. Mindezekért kaptuk meg a Fővárosi Tanács „Budapestért” mozgalom zászlaját.

— A Kiváló Intézet cím elnyerésében — veszi át a szót az igazgató — az intézet párt-szervezetétől, szakszervezeti bizottságától és KISZ-szervezetétől hatékony, útmutató segítséget kaptunk. A szakszervezet segítségével, a szocialista brigádmozgalom eredményein fölül, az üzemi demokrácia, az új demokratikus formák kialakításában, működtetésében mutatkozott meg.

— A POTI dolgozóinak egyharmada 30–35 év alatti fiatal, és mint a KISZ-szervezet tagjai, fiatalos lendülettel, erővel álltak helyt a rendkívüli feladatok megoldásában.

— Fontos tényező volt a vezérigazgatóság sokoldalú, hatékony segítése, továbbá a velünk kapcsolatban álló postai központosítással, különösen a Posta Beruházási Irodával kialakult összhang.

— Végül, de nem utolsósorban a POTI tevékenységének elismerésében szerepet játszott az új rendszerek, technológiák bevezetése, alkalmazása és ezt a jövőben is az egyik legfontosabb feladatunknak tekintjük.

— E fölsorolás középpontjában a szocializmust építő ember áll mindennapi szívós munkájával.

— A Kiváló Intézet kitüntetés egyúttal elismerése — az eredmények mellett — annak, hogy intézetünk munkáskollektívája a szocialista emberrelé válás tekintetében előre lépett, mert a kedvezőtlen gazdasági körülmények között is képes volt kiemelkedőt alkotni, s ez mindenekképpen az egyénből fakad. És ez a jövőre nézve elkötelezettséget jelent számunkra, nekünk az eddigieknél többet, jobbat kell nyújtatnunk a társadalomnak, a Magyar Postának.

Gratulálunk a magas kitüntetéshez, a továbbiakban pedig sok sikert kívánunk a POTI valamennyi dolgozójának.

Czeglédi Cecília

A KIVÁLÓ CÍM BIRTOKOSAI

Debreceni Postaigazgatóság

Az 1977. évi Kiváló Igazgatóság kitüntetés, majd az 1978. évi Elismerő Oklevél után a Debreceni Postaigazgatóság 1979. évi munkaterve alapján elnyerte a közlekedés- és postaügyi miniszter által adományozott Kiváló Igazgatóság kitüntetését.

— Mi tette lehetővé, hogy az igazgatóság ilyen megtisztelő helyezést ért el? — Erről beszélgettünk dr. Szilágyi Gáborral, a postaigazgatóság vezetőjével és Harangozó István isztitkárral.

— Különösen azért örülhetünk ennek a helyezésnek — mondta bevezetőül az igazgató —, mert ez annak is bizonyítéka, hogy az elmúlt évek kétszázötvenöt bennünk, elbizakodott bennünk. Természetesen segítségünkre volt a kongresszusi és felszabadulási munkaverseny-mozgalom, a szocialista brigádok ereje és lendülete.

— A gazdálkodás eredményességét jellemző néhány fontos adat: — árbevételi terveinket 101,7 százalékkal teljesítettük, ugyanakkor ráfordításai hányadunkat 1,1 százalékkal sikerült csökkenteni; az 1 főre jutó termelékenységünk 2,8 százalékkal növekedett, fenntartási terveinket 102 százalékkal teljesítettük.

— Beruházási tevékenységünk pénzügyi teljesítése 120 százalékos volt, a befektetett beruházások állományát 3,6 százalékkal csökkentettük, 7 új postaházat építettünk fel; — tovább növeltük a postahivatalok kiegészítését, a zsákos befizetések számát.

— Befektettük az igazgatóság területén a külterületi levelezőközpontok programot.

— Az elmúlt évben a távközlési üzemek jó munkájának eredményeként, terveinket jelentősen túlteljesítve, 3590 távbeszélő-, 80 új telex-állomást kapcsolunk be. Mű-

szaki dolgozóink 3,5 millió Ft értékű 22 ezer normaórát kivevő állomásbeparkoló munkával járultak hozzá budapesti kirendelésük alatt a kormányzati távbeszélő-program teljesítéséhez.

— A szolgáltatások színvonalának emelkedését jelzik a javuló minőségi mutatók: — Igazgatóságunk szociálpolitikai tevékenységére a múlt év folyamán is a dolgozókról való fokozott gondoskodás, az élet- és munkakörülmények javítása volt a jellemző.

— A nyitvatartási idő módosításának és egyéb helyi munkaszervezésnek az eredményeként az osztott szolgáltatásban dolgozók száma 320-ról 35-re csökkent.

— Kezdeményezésére valamennyi postahivatalnál lehetővé vált a hírlapot is kézbesítő egyesített kézbesítők heti pihenőnapjának rendszeres kiadása alkalmi munkavállalók segítségével.

— 89 dolgozó 5,8 millió forint lakásépítési támogatást kapott, ez 10 százalékkal több az előző évinél.

— A 324 szocialista brigád közül a legkiválóbb 80 kapott érmet (13 arany, 23 ezüst, 44 bronz) elismerést. Előzmény és az Igazgatóság Kiváló Hivatala, Üzeme címért 22 postahivatal és 4 műszaki szerv versenyzett; 3–3 nyert címet és 3–3 oklevelet. A Gépár-mű Szállítási Üzem „November 7.” és Debrecen 2 postahivatal „Zöld mező” szocialista brigádja elnyerte a „Posta Kiváló Brigádja” kitüntetést.

Az egyéni ifjúsági versenyben is jelentős volt a fejlődés. A benevezett 479 fiatal közül 361 tett eredményes vizsgát, jeles eredményt 203-an értek el, s ezért 90

ezer forint jutalmat fizettünk ki.

Beszélgetésünk végén dr. Szilágyi Gábor kiemelte, hogy az elért eredményekhez hozzájárult a dolgozók nagy többségének fegyelmesség, lelkiismeretes munkája; a szocialista brigád-mozgalom hajtóereje, annak lendülete; a jó együttműködés a párt-, a KISZ-, a szakszervezeti és a gazdasági vezetők között; a vezérigazgatóság jó elvi, irányító munkája.

Harangozó István isztitkárral hangsúlyozta: az igazgatóság dolgozói, forgalmi és műszaki üzemek kollektívái nagy lelkesedéssel, tartalmas versenyvállalásokkal csatlakoztak a SZOT-nak és a KISZ KB-nak a szocialista munkaverseny-mozgalom 1979. évi központi céljait tartalmazó felhívásához, majd az MSZMP XII. kongresszusának és hazánk felszabadulása 35. évfordulójának tiszteletére indított munkaverseny-mozgalomhoz. Ennek céljaként elősorban munkánk hatékonyabbá tételét, a takarékoskosságot, a szolgáltatások zavartalanosságát, színvonalának emelését és a minőségi mutatók teljesítését tűztük ki. A vállalatok között kiemelten szerepelt a postát igénybe vevő felekkel szembeni magatartás további javítása.

Büszkeség és öröm mindannyiunknak a „Kiváló Igazgatóság” megtisztelő cím, jelölés és munkánk elismerése. Tudatában vagyunk annak, hogy a cím a jövőben is arra kötelez, hogy lelkiismeretesen, becsületesen dolgozzunk. Ezért a munkaverseny-mozgalom hagyományait ápoljuk és töretlen lendülettel végezzük tovább mindennapi feladatainkat.

Kozempel Zsuzsa

Szügyi Béla, a szállítási üzem November 7. szocialista brigádjának vezetője átveszi a Posta Kiváló Brigádja kitüntetést Kovács Józseftől, a kv osztályvezetőjétől. Tőük jobbra dr. Szilágyi Gábor igazgató

Haraszi Alföld metszete

majdnem olyan lelkes volt, mint a premieren. Húsvét hét-főn még egy önálló szereplése is volt a zenekarnak. Dr. Vasady Balogh Lajos vezény-lével és két magyar énekes, Lehoczky Éva és Róka Ist-ván közreműködésével nagy-sikerű hangversenyt adtak Jo-hann Strauss, Lehár Ferenc és Kálmán Imre műveiből.

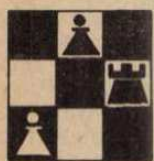
Amikor tíz nap múlva is-mét leszállt a repülőgép a Postás Szimfonikus Zenekar-lal Férihegyen, eredményes turnét fejezték be, amelyet minden bizonnyal továbbiak is követnek majd.

Kertész Iván

Haraszti Alfréd: HALAK

Simon

— Természetesen, sőt, mivel a Kábelüzemben ezt a feladatot komolyan veszik, minden

Ismét győzött a magyar csapat a sakk Európa-bajnokságon

A Nemzetközi Postás Sport-szervezet által 8. alkalommal megrendezett Európa-bajnokságon postás sakkcsapatunk újra megszerezte az első helyet. Ezzel megismételte három évvel előtti hollandiai győzelmét.

A sportolók azt vallják, a bajnoki címet megvédeni leg-többször nehezebb, mint megszerezni. Ez a mondás igaznak bizonyult a sakkverse-nyen is. Minden úgy indult, és úgy is folytatódott egészen a befejező mérkőzésig, hogy a szerencse is elpártolt a csapat-tól. A kilenc ország csapatait két csoportra osztották, egy ötös és egy négyes csoportra. Csapatunk az ötös csoportba került. Ez azt jelentette, hogy eggyel több mérkőzést kellett vívnia, mint a másik csoport tagjainak, s egy napon két mérkőzés is jutott rá. A kiemelés szerint csapatunk mint védő a B csoportba került, a legutóbbi második, Anglia pedig az A csoportba. A további csapatokat a két kiemelt sorsolták. Így került a B csoportba a legutóbbi harmadik helyezett Ausztria és a negyedik NSZK. A csoport tehát igen erősnek bizonyult.

Az első fordulóban délelőtt az egyik nagy riválissal, Ausztriával kellett megmérkőzni. A négytáblás mérkőzésen a magyar csapat a legjobb összeállításban állt ki. Név szerint Puschmann László és Jenei Ferenc mesterek, Poór Sándor és Csapó Zoltán mesterjelöltek. Ausztria első táblása a

legutóbbi bajnokság legjobb pontszerzője, Prameshuber nemzetközi mester volt. Oriási harc alakult ki. Minden fél pontnak jelentősége volt. A magyar játékosok lépésről lépésre javították állásukat, végül 3:1 arányban győztek. Puschmann megverte Prameshubert. Ugyanaznap délután a második fordulóban csapatunk Norvégia ellen szinte ellenállhatatlan volt, az eredmény 4:0. A második játéknapon Olaszország ellen könnyű győzelem született: két döntetlennel és két győzelemmel az eredmény 3:1. A sorsolás szé-lye folytán a csoport utolsó fordulójában a két vezető együttes, a német és a magyar csapat találkozott. Játékosaink csak arra vigyáztak, hogy biztosan tartsák az egyensúlyt. Ez sikerült is, a 2:2-es eredmény az elődöntőbe jutást biztosította.

Az újabb ellenfél Hollandia. Ismét két döntetlennel és két győzelemmel 3:1. Ezután a döntő következett, ahol az ellenfél a legutóbbi második helyezett angol csapat. A mérkőzés előtti este nagy izgalom közepette bonyolódott le a sorsolás. A szerencse az angoloknak kedvezett, ők kez-tek világossal az első táblán, és így a harmadikon is e szín-nel szerepeltek, míg a magyar csapat tagjai a második és ne-gyedik táblán vezették a vilá-gos bábukat. A színvonalas mérkőzés még kiemelkedő szere-lesz. De lássuk, hogyan folyt le a mérkőzés.

A lépések a szokásosnál is megfontoltabbak, de a tét

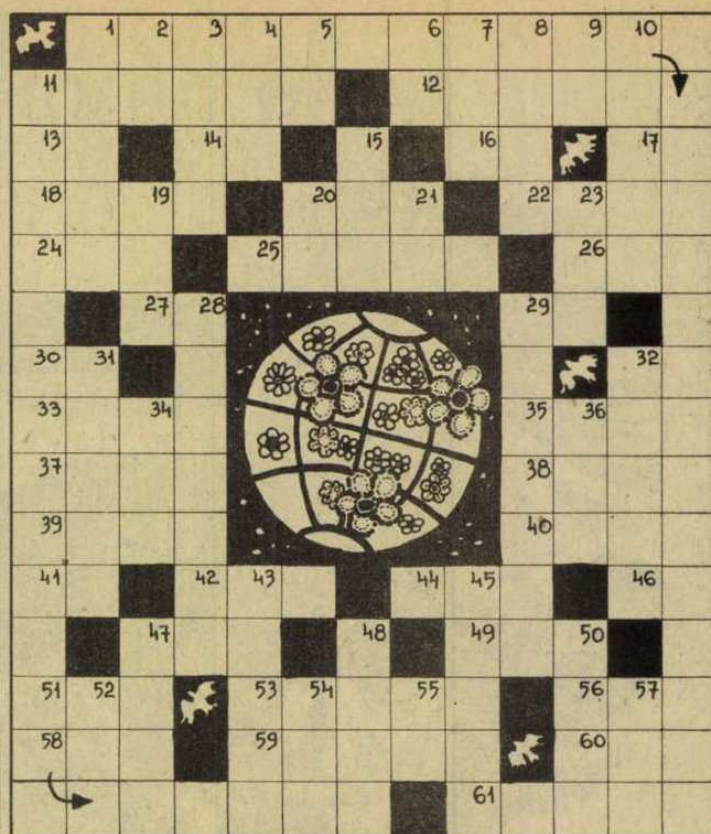
nem teszi gátlássá a játéko-sokat. Versenyzőink nyerni akarnak, erre utalnak a rend-kívül éles állásfelépítések, amelyekhez természetesen az ellenfelek is hozzájárulnak. Látszik, itt a végső győzelem-ről van szó, nincs helye a taktikázásnak. Vagy mégis? A versenykiírás szerint 2:2-es döntetlen végeredmény esetén az a csapat nyer, amelyik erő-sorrendben, tehát az első, má-sodik, vagy harmadik táblán győzelmet szerzett. A döntet-len tehát ebből a szempont-ból számít. Ezért látszott sze-rencsétlennek a sorsolás rész-szűke, mert az első táblán az angol játékos nyitott vilá-gossal. Csaknem négy órai ját-ék után 1:1-es állásnál az angolok csapatkapitánya (az utolsó két táblán fejeződtek be a partik) az első két táblán döntetlent ajánlott. A ma-gyar csapat kapitánya ezt ha-tározottan visszautasította, mivel a harmadik táblán az angolok nyertek, a negyedik-en a magyar játékos, s ez a 2:2-es végeredmény esetén az an-golok győzelmét jelentette vol-na. A döntetlen felajánlása nem volt teljesen irrealis, mert az angol éljátékos állása ke-dvezőbbnek tűnt, a második táblán az állás pedig egyenlő-nek mutatkozott. Az igazi sportember a győzelemről azonban semmilyen körülmé-nyek között nem mond le. Az időellenőrzés előtt az első táblán — igen bonyolult állásban — Puschmann mester kitűnő-en oldotta meg a helyzetet, és a függő parti már győzelmet ígért, igaz, a második táblán szempontunkból rosszabbodott az állás. Rövid szünet után folytatódott a mérkőzés, az el-

ső táblán meg is született a győzelem, a második táblán való veszteséssel, így a 2:2-es végeredmény csapatunk végső győzelméhez vezetett.

A magyar csapat játékosai közül kiemelkedő eredményt ért el Puschmann László, aki az éltáblán az egész mezőny-ben a legtöbb pontot szerezte, hat partiból 5 pontot, s ez 83 százalékos eredmény. A ne-gyedik táblán Csapó Zoltán szintén kimagasló, 80 százalékos teljesítményt nyújtott. A második táblán Jenei Ferenc mester nemcsak jó játéka-val járult hozzá a sikerhez, ha-nem — mint a csapat mester-edzője — a játékosok ered-ményes felkészülését is elő-segítette. Poór Sándor 60 száza-lékos eredménye a harmadik táblán az erős mezőnyben ugyancsak dicsőretné méltó. Szükség szerint a két tartalék játékos — akik esetenként pi-henéshez juttatva társaikat, szerepeltek — ugyancsak hoz-zájárult a sikerhez, hiszen Dobos Ottó két partiból mind-kétszer győztesen került ki, Straubinger József pedig egy alkalommal „lépett pályára”, s biztosan játszva tartotta az egyensúlyt, döntetlent ért el.

A verseny végeredménye: 1. Magyarorszag, 2. Anglia, 3. NSZK, 4. Hollandia, 5. Ausztria, 6. Belgium, 7. Norvégia, 8. Svájc, 9. Olaszország. Gratulálunk az újabb szép sikerhez, örülünk postás sak-kozóink kiemelkedő eredmé-nyének, annak, hogy ezt a Magyar Posta alkalmazásában levő olyan dolgozók érték el, akik a postás hivatás terén is megállják a helyüket, és akik közül négyen munkások.

Mohai

Május a béke hónapja. Eb-ből az alkalomból Somlyó György „Vallomás a békéről” című versciklusából idézünk: „...Előle még két lángzó ha-tár állotta el a békét, am- nekünk dalolva itthagytak. Várták a föld alá bújt váro-sok, a sok kihalt ház s még több teli pince, hogy a jövő tornyára felrepítse...” Folyta-tás a vízzs. 1., függ. 11. és vízzs. 59. alatt.

VÍZSZINTES

1. Az idézet 1. része. 11. Sa-ját haszna, előnye. 12. Leszo-rít. 13. Sporteszköz. 14. Táv-irati. 15. Nagyobbodik, fejlődik. 16. Folyadék. 18. Cér-názott pamut. 20. Szakadék a Visegrádi-hegységben. 22. Nyi-tott oldalú gazdasági épület. 24. Tizenegy németül. 25. Arab ország. 26. Sportegyesü-let (ford.). 27. Puha fém. 29. Görög betű. 30. Dátumrag. 32. Kétféle mássalhangzó. 33. Házilát. 35. Veri az eső (ford.). 37. Kelta eredetű nép (ford.). 38. Mesterember. 39. Hegység a francia-svájci ha-táron. 40. Halk zörej. 41. Csont latinul. 42. Orvos-rész-let! 44. Kerti szerszám. 46. Rangjelző. 47. Óta betűi ke-verve. 49. Iszkol része. 51. Becézet szülő. 53. Híres autó-versenyző. 56. Enyém oroszul. 58. Gyulladás. 59. Az idézet 3. része. 60. Nem mozog (ford.). 61. Nemtörődöm, fá-sult.

FÜGGŐLEGES

1. Erőszakos fegyelmelés, vakfegyelem (ném.). 2. A ke-reskedő igéje. 3. Shakespeare hős. 4. Folyó a Szovjetunió-ban. 5. Igékötő. 6. Hangtalan gól! 7. Japán pénz. 8. Onzó (rég.). 9. ZY. 10. A földtör-téneti harmadkor rétegeiből származó kovadarabok. 11. Az idézet 2. része. 15. Főleg gyermekek szórakoztatását szolgáló játék. 19. Pofon ré-sze. 20. Sír (rég.). 21. Szemé-lyes névmás. 23. Idegen állat-kert. 28. Hatalmas vízesés. 29. Mór-cseregény. 31. Afrikai folyó. 34. Fogoly (ford.). 36. Küld-e levelet. 43. Autó-márka. 45. Illatú. 47. Csokolá-dé név. 48. Üzlet bútordarab-já. 50. Porhanyó. 52. Kávé is, alkatrész is van ilyen. 54. Lé-gi. 55. Kettőzve gyermekfe-nyítés. 57. Kelet-európai.

Bánhídi

Beküldési határidő: június 10.

Előző rejtélyünk helyes megfejtése: ... világ, még so-ha senki nem készített ennél szebb ünnepet.

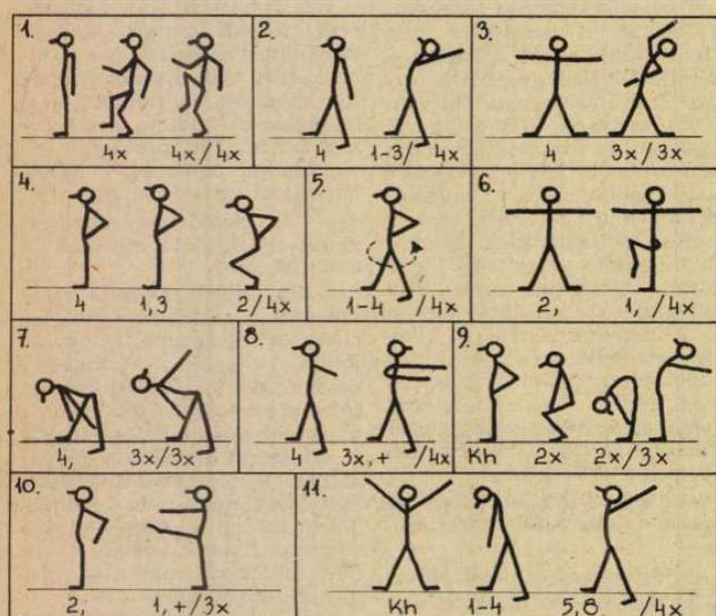
Könyvtulajányt nyertek: Balázs Imréné (Tatabánya), Kerekes Sándor (Kisújszállás), Mocsár Józsefné (Heréd), Oláh Jánosné (Tiszaladány), Zaupmann Schwarcz Sarolta (Szombathely).

TORNA MUNKÁK KÖZBEN

1. Kiindulólé helyzet: zárt állás. 1—4. ütem: futólépés hely-ben. 5—8. ütem: futólépés helyben, magas térdemeléssel.
2. Kiindulólé helyzet: terpesz-állás. 1—3. ütem: karemelés részsütés magastartásba, nyúj-tózkodás. 4. ütem: karleenge-déssel kiindulólé helyzet.
3. Kiindulólé helyzet: terpesz-állás, karok oldalsó középtar-tásban. 1—3. ütem: a bal kar hajlítása a törzs mögé, a jobb a fej fölé, és törzshajlítás bal-ra háromszor. 4. ütem: kiin-dulólé helyzet. 5—8. ütem: ellen-kező oldalra.
4. Kiindulólé helyzet: zárt állás, kéz a csípőn. 1. ütem: emelkedés lábujjállásba. 2. ütem: ereszkedés közepes térd-hajlításba. 3. ütem: emelkedés lábujjállásba. 4. ütem: kiin-dulólé helyzet.
5. Kiindulólé helyzet: terpesz-állás, kéz a csípőn. 1—4. ütem: csípőkörzés balra négy üte-mre. 5—8. ütem: ellenkező ol-dalra.
6. Kiindulólé helyzet: terpesz-állás, karok oldalsó középtar-tásban. 1. ütem: a bal térd

- lendítése a jobb kar felé. 2. ütem: kiindulólé helyzet. 3—4. ütem: ellenkező lábbal.
7. Kiindulólé helyzet: terpesz-állás, törzsdöntés előre, kéz a térdén. 1—3. ütem: a bal kar lendítésével törzsfordítás bal-ra háromszor, karhúzással. 4. ütem: kiindulólé helyzet. 5—8. ütem: ellenkező oldalra.
8. Kiindulólé helyzet: terpesz-állás, karok oldalsó középtar-tásban. 1—3. ütem: törzsfor-dítás balra, karlendítéssel víz-szintes síkban (kaszállás) há-rómszor. 4. ütem: kiindulólé helyzet. 5—8. ütem: ellenkező oldalra.
9. Kiindulólé helyzet: zárt állás, kéz a csípőn. 1—2. ütem: guggolásban térdgugulás két-szer, kéz a térdén. 3—4. ütem: térdnyújtással törzshaj-lítás előre, bokaérintéssel két-szer. 5—6. ütem: ismét guggo-lásban térdgugulás kétszer. 7—8. ütem: térdnyújtás és kar-lendítés magastartásba, törzs-hajlítás hátra kétszer.
10. Kiindulólé helyzet: zárt állás, karok oldalsó középtar-tásban. 1. ütem: a bal láb lendi-tése előre, és karlendítés mell-ső középtartásba. 2. ütem: ki-indulólé helyzet. 3—4. ütem: el-lenkező lábbal.
11. Kiindulólé helyzet: terpesz-állás, karok részsütés magastar-tásban. 1—4. ütem: karleen-gedéssel mérsékelt törzshajlí-tás előre, kilégzés. 5—8. ütem: törzsnnyújtással karemelés ré-zsütés magastartásba, belégzés.

Bihari Gyula

Bizakodnak a kézilabdázók

Nincs még egy labdajáték, melyben a Postás Sport Egye-sület olyan nagy hagyomá-nyokkal rendelkezne, mint a női kézilabdában. Volt, ami-kor természetesen tűnt, hogy a magyar női bajnokságot a PSE lányok nyerik. Minde-z ma nem mondható el róluk. A csapat tavaly kiesett az NB I-ből és a második vonalban igencsak erőlködni kell, ha vissza akarja magát küzdeni a legjobbak közé. A vészha-rangot persze nem kell, s nem is szabad meghúzni. Már csak azért sem, mert egyébként minden rendjén van a csapat háztáján. A csapatszellem kiváló, a játékosok bizakodó-ak és erre meg is van mind-en okuk. A bajnokságban jól szerepelnek, ott vannak az élmezőnyben. Megoldódott az edzőgond is. Az új edző — január elejétől — Molnár Gusztáv. Vele és a csapat egyik erősségével, Takács Ma-riettával beszélgettünk.

— Van-e esélyük arra, hogy visszakérüljenek az NB I-be?

— Nem több és nem keve-sebb, mint rajtnak kívül még néhány csapatnak — vála-szolt a kérdésre az edző. Ter-mészetesen reménykedünk, de ez önmagában kevés a siker-hez. A felkerüléshez nagyon sokat kell dolgoznunk, kemé-nyen, céltudatosan. Minden-esetre úgy látom, hogy ez a csapat alkalmas arra, hogy felverekedje magát.

— Ön rossz időpontban ke-rült a csapathoz. Akkor, ami-kor az NB I-hez szokott gár-da „lecsúszott”...

— Nem volt azért letar-gia... — kapcsolódik a be-

szélgetésbe Takács Marietta. A csapat hangulata, a játéko-soknak egymáshoz való jó vi-szonya azóta sem változott. A mi csapatunkban nemigen voltak klikek. Amióta én itt vagyok, jó baráti kapcsolatot tartanak a játékosok. Egyéb-ként is: nem sok hiányzott a-hoz, hogy a legfelsőbb osz-tályban maradjunk. A kiesést eldöntő osztályozó mérkőzésen éppen attól a Csepeltől kap-tunk ki, amelyet a bajnok-ságban megvertünk. Ráadásul egyetlen verszegény góllal...

— Tudomásom szerint a csapatotagok nagy része férjes asszony, sőt, legtöbbjüknek gyermeke is van...

— Igen. De ettől függetle-nül az edzésekre mindig el-jönnek azok, akikre számítok. Egyébként a csapatban van-nak tehetséges fiatal, saját nevelésű játékosok is, akikre hosszabb ideig lehet számíta-ni.

Tóth Pál György

Valami újra elkezdődött

A kiskunhalasi postahíva-talnál a felszabadulás után a műszakiakkal közös sportkör alakult, de 1954-ben érdeklő-dés hiányában megszűnt. Négy évvel később 62 taggal újból megalakult a Halasi Postás Sportkör. Társadalmi munká-val szép teniszpályát építet-tünk, labdarúgó, asztalitenisz, röplabda, sakk, teke és ter-mészetjáró szakosztály műkö-dött. Sajnos, négy év eltelté-vel ismét feloszlott a nagy reményekkel induló sportkör.

Június 13. és 22. között Os-lóban rendezik meg a NOR-WEX 80 elnevezésű nemzet-közi belyegkiállítás. Ezen magyar gyűjtők mellett hiva-talos anyagával a Magyar Pos-ta is részt vesz. A kiállítás alkalmából június 9-én 9 fo-rintos kisívet ad ki a posta. A kisív szelvényén a kiállítás

emlékmája, a bélyegen az 1951-ben kiadott, téli olimpiai játékokat népszerűsítő belyeg-sorozat 30 + 10 órás nor-vég belyeg látható. A belyeg-még az oslói Frogner szobor-park egyik híres — Vigeland „Anyas és gyermeke” című — szobrát ábrázolja. A kisívet Cziglányi Ádám tervezte.

Ugyanezen a napon 1 forin-tos belyeg kiadásával adózik a posta Kaffka Margit frónó emlékének, születésének 100. évfordulója alkalmából. Kaffka Margit elszenvedett kö-zépnemesi családból született, de eljutott odáig, hogy bíráló szemmel nézze osztályát, és felismerje a munkásmozgalom jelentőségét. A portréját ábrázoló belyeg Kass János gra-fikusművésze tervei alapján a Pénczjegynyomdában készült.

Előreláthatólag még ugyan-ezen a napon jelenik meg a XXII. nyári olimpiai játéko-kat népszerűsítő, 7 címletből álló belyegsorozat és 20 Ft-os blokk. A belyegeken, amelye-ket Vertel József tervezett, azokat a sportágakat láthat-juk, amelyekben remélhetőleg a legnagyobb sikereket érik el Moszkvában a magyar sportolók. A blokkon az olim-piai láng útja és a lángot vi-vő két szimbolikus alak látha-tó.

Szalai László

Gyarmati Ilona

POSTÁS DOLGOZÓ
A Postások Szakszervezetének Lapja
Szerkesztő: a Szerkesztő bizottság
Szerkesztőség: Budapest, XIV., Cházár András u. 13. 1164.
Postacím: Budapest, Postaflók 14., 1404
Feliról szerkesztő: BENDA ISTVÁN
Telefon: 428-777
Kiadja a Népszava Kiadóvállalat
Budapest VII., Rakóczi út 5. 1964.
Előfizetési díj egy évre: 12.- Ft
A kiadásért felel: DR. SÜTH PÉTER igazgató
80-2112. Szikra Lapnyomda, Budapest
Felelős vezető: CSÖNDES ZOLTÁN vezérigazgató